EUGEN NICOLAE GÎSCĂ

EDITURA MUSATINII
SUCEAVA

SUFLETUL OMULUI
STUDIAT PRIN CLARVEDERE

CICLUL DE CĂRTI

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A OMULUI
STUDIATĂ PRIN CLARVEDERE DIRECTĂ

Cartea numită „Sufletul Omuluil", face parte din ciclul de cărţi intitulat „Omul şi arta de lumina". Acest ciclu de cărţi conferă cititorului informaţii energetice superioare, inedite. Aceste informaţii sunt necesare autocunoaşterii. Totodată, acest ciclu de cărţi se doreşte a fi un manual preţios în mâinile semenilor noştri, care încearcă prin diferite mijloace să aline dureri mici sau mari, la nivel de spirit, duh, suflet, trup şi aură. Dacă în cărţile precedente ne-am referit la primele structuri energetice ce alcătuiesc omul (spiritul şi duhul) în această carte ne vom referi la cea de a treia structură energetică, sufletul. Pentru a înţelege mai bine rolul sufletului în existenţele noastre, vom încerca să creionăm exact istoria lumilor lui Dumnezeu şi istoria sufletului. Sufletul este strict legat de spirit, duh, trup, trup fizic şi aură. Astfel, fiecare tulburare la nivel de spirit şi duh, afectează sufletul care la rândul său afectează structurile aurice şi structurile corpului fizic. Prin parcurgerea istoriilor lumilor lui Dumnezeu vom întelege că este necesar ca toate structurile energetice să fie păstrate în armonie unele cu celelaltele pentru a preveni eventualele defecte energetice ale lor sau cum le mai numim noi, boli.

*

Din vremuri imemoriale civilizaţia umană încearcă să răspundă la cele trei întrebări: cine suntem, de unde venim şi unde mergem?, fără să avem până acum nişte răspunsuri care să ne mulţumească în totalitate. În acest ciclu de cărţi numit „Omul şi arta de a lumina" încercăm cu modestie să aducem în atenţia cititorilor informaţii de pe un alt palier al cunoaşterii şi anume informaţii obţinute prin clarvedere eterică. Aceste informaţii au caracteristic faptul că gradul lor de precizie, acurateţe şi detaliu sunt foarte mari. De asemenea informaţia scrisă este dublată de desene care ne ajută

ca imaginația noastră să n-o ia razna ci să identifice exact cu ochii fizici „geografia" fiecărei structuri care compune ființa numită om. Asta deoarece până acum toate aceste structuri energetice erau descrise la modul general lăsându-l pe cititor să-şi imagineze ce vrea sau ce era capabil fiecare să intuiască, nemaispunând faptul că erau foarte multe informații care se contraziceau în legătură cu acelaşi subiect. De această dată oferim precizări extrem de precise despre cum funcționează structurile energetice, ce sunt ele, care este alcătuirea lor, la ce folosesc, care a fost evoluția lor în timp, de ce a fost necesar ca aceste structuri să existe şi să evolueze, totul explicat din aproape în aproape cu o logică de pe alt tărâm.Credem că în acest mod am adus o modestă contribuție la înțelegerea unui domeniu de care sunt preocupați tot mai mulți oameni.

Cuprins:

ISTORIA LUMILOR LUI DUMNEZEU

Prin clarvedere, istoria lumilor lui Dumnezeu se poate vedea în cronicile akasha ale lui Dumnezeu, dar şi în fiecare structură a fiecărui om.

Cronicile akasha ale lui Dumnezeu sunt locuri între lumi unde se poate viziona istoria fiecărui lumi şi a tuturor fiinţelor, din momentul creării lor de către Dumnezeu. La aceste locuri pot avea acces doar clarvăzătorii ce practică învăţăturile lui Dumnezeu. Aceste locuri se găsesc în fiecare oraş şi sat din fiecare ţară.

În afară de locurile despre care vorbim, mai există şi locuri unde poţi accesa informaţii despre zeii vechi şi noi, precum şi despre istoria regatelor acestora. La aceste locuri nu au acces decât clarvăzătorii care învaţă pe semenii lor învăţăturile zeilor. Locurile în care se citesc şi vizionează istoria lumilor lui Dumnezeu sunt protejate cu energiile nemuritoare de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină ale Lui. De la depărtare aceste locuri se văd ca patru sfere energetice aflate una în cealaltă.

Prima sferă este formată din energie de gând dmnezeiască şi se vede ca o sferă asemănatoare apei albastre-verzui.

A doua sferă este formată din energie de cuvânt dumnezeiască şi se percepe ca gheaţa translucidă şi ca fulgii de zăpadă.

A treia sferă este formată din enrgia de purtare dumnezeiască şi se vede ca focul şi ca fulgerul.

A patra sferă este formată din energia de lumină dumnezeiască şi se vede ca o lumină argintie cu sclipiri aurii.

Lumina lui Dumnezeu constă în susținerea gândurilor, cuvintelor şi purtărilor Sale, bune, iubitoare, nedistructive pentru lumile şi ființele create de El. Lumina lui Dumnezeu este viață veşnică. Locurile cu cronicile akasha ale zeilor sunt alcătuite din gândurile, cuvintele şi purtările lor energetice. Lumina zeilor nu este viață veşnică, deoarece gândurile cuvintele şi purtările lor sunt distructive pentru ei înşişi, pentru supuşii lor şi pentru fiii şi fiicele lor. Prin urmare, clarvăzătorii se pot împărți în două categorii şi anume:

1 - clarvăzătorii care nu accesează zeii şi care nu învață învățăturile lor.

2 - clarvăzătorii zeilor.

Influența acestor două categorii de clarvăzători pentru sufletele oamenilor de pe pământ este covârşitor de mare. Aceasta deoarece informațiilor pe care aceştia le dăruiesc sufletelor sunt energii. Prin acestea, clarvăzătorii din ambele categorii impregnează sufletele oamenilor cu două mari categorii de energii şi anume :

1 - energii de gând, purtare şi lumină ale lui Dumnezeu.
2 - energii de gând, purtare şi lumină ale zeilor.

Impactul acestor două tipuri de energii asupra sufletelor, le schimbă total menirea şi funcționarea lor pentru că intră automat sub influența lui Dumnezeu sau a zeilor. Aşadar în această carte ne vom referi la istoria lumilor lui Dumnezeu dintr-o singură perspectivă si anume din perspectiva noastră, a oamenilor care suntem în acest moment în lumea materială. Din acest punct de vedere putem spune că:

a. Dumnezeu a creat şi crează miliarde de lumi. Până la lumea spiritului sunt miliarde de lumi. După lumea spiritului sunt miliarde de lumi (vezi desenul 1).
b. Dumnezeu are un plan cu omul.

Planul lui Dumnezeu cu omul constă în desăvârşirea omului. Desăvârşirea omului constă în antrenarea omului în fiecare lume, în cele patru puteri dumnezeieşti creatoare, pe care Dumnezeu le aşează în fiecare lume, în fiecare om. Această antrenare a puterilor supravegheță de Dumnezeu permite fiecărui om să îşi creeze la rândul său prin puterile proprii, lumi personale nemuritoare şi trupuri nemuritoare pentru om şi creațiile lumilor sale.

CREAREA LUMILOR

Toate lumile create de Dumnezeu se înscriu într-un principiu dumnezeiesc de întocmire, numit matrice (şablon) dumnezeiască. Această matrice dumnezeiască presupune că toate lumile create de El sunt lumi şcoală în care Dumnezeu îl desăvârşeşte pe om. La fiecare lume şcoală Dumnezeu anexează alte două lumi. Prima lume este numită „Împărăția lui Dumnezeu”. Această împărație este lumea personală a lui Dumnezeu. A doua lume şcoală, este lumea de îndreptare a lumii şcoală. S-a stabilit că omul poate alege să se desăvârşească alături de Dumnezeu. Cei care fac aceasta, reuşesc să creeze copii fidele după lumea personală a lui Dumnezeu. Aceste lumi personale ale oamenilor desăvârşiți se numesc lumile luminate ale oamenilor. Lumile luminate sunt

într-o strânsă legătură cu „Împărația lui Dumnezeu”. Există cazuri în care oamenii încearcă să creeze ei înşişi lumi personale, rupându-se de Dumnezeu înainte să se desăvârşească. Aceşti oameni nedesăvârşiți se numesc zei, iar lumile lor nedesăvârşite se numesc regatele zeilor. În cele din urmă zeii conştientizează greşelile lor, care constau în exprimarea puterilor acestora în mod defectuos şi doresc reîntoarcerea lor în lumea şcoală pentru a-şi continua desăvârşirea din punctul în care ei au întrerupt-o. Special pentru această categorie de zei, Dumnezeu a anexat fiecărei lumi şcoală lumea de îndreptare. În această lume de îndreptare fiecare zeu întors de la întuneric este îmbrăcat cu energii divine (suflet, corp, aură) prin care se diminuează puterile negative şi se amplifică puterile pozitive.Aceşti zei urmează un traseu (reâncarnări succesive) care se repetă atât cât este nevoie, între lumea de îndreptare (lumea materială) şi lumea şcoală (astrală). Prin reîncarnări succesive zeii ajung să elimine comportamentele defectuoase din puterile lor de gând, cuvânt şi purtare. În cele din urmă ei se reîntorc definitiv în lumea şcoală unde îşi continuă desăvârşirea (vezi desen 2) pentru ca apoi să îşi întocmească lumi şi creații nemuritoare.

PUTERILE CREATOARE ALE LUI DUMNEZEU

Între lumile create de Dumnezeu există trei feluri de energii ale Lui numite oceane de energii dumnezeişti. Primul ocean este oceanul de gând, al doilea este oceanul de cuvânt, iar al treilea este oceanul de purtare. Aceste oceane sunt energiile lui Dumnezeu prin care El nu crează nimic. Primul ocean se

percepe ca apa, al doilea ca gheața şi fulgii de zăpadă, iar al treilea se percepe ca focul şi ca fulgerul. În aceste oceane nu poate să intre nici un om nedesăvârşit şi nici unul nepoftit. Sunt locuri unde Dumnezeu este singur (vezi desen 3). Fiecare lume şcoală este creată de Dumnezeu prin patru puteri creatoare nemuritoare. În acest caz putem afirma că fiecare lume şcoală este formată din patru mari energii si anume :

- din energia de gând;
- din energia de cuvânt;
- din energia de purtare;
- din energia de lumină.

Astfel apa, cerurile, pământul, lumea animală şi lumea vegetală sunt îmbinări ale acestor energii dumnezeieşti nemuritoare (vezi desen 4). Dumnezeu are deplin control asupra tuturor lumilor create de El. Creațiile Lui sunt nemuritoare pentru că el nu gândeşte, nu vorbeşte şi nu se poartă distructiv cu ele, ci plin de iubire şi ocrotire, adică luminos.

CREAREA FIINȚELOR NATURII DE CĂTRE DUMNEZEU

Ființele naturii ne sunt cunoscute sub denumirea de spirite ale naturii. În fiecare lume şcoală din miliardele de lumi create de Dumnezeu, există asemenea ființe care sunt specifice fiecărei lumi în parte. Ființele naturii sunt primele ființe create de Dumnezeu după crearea fiecărei lumi şcoală. Dumnezeu a luat energii de gând, energii de cuvânt, energii de purtare şi energii de lumină din fiecare lume şcoală şi a creat corpuri pentru ființele naturii. Ființele naturii prezintă două moduri de

existență. Ele pot fi în acelaşi timp în corp, dar se regăsesc şi ca energii în fiecare întocmire din natura lumii şcoală. Există patru mari categorii de ființe ale naturii:

- ființe ale naturii de gând;
- ființe ale naturii de cuvânt;
- ființe ale naturii de purtare;
- ființe ale naturii de lumină (vezi desen 5).

Fiecare categorie avea misiunea de a îndrepta natura (de a o echilibra) în cazurile în care omul urma să aducă stricăciuni acestora prin antrenarea puterilor lui creatoare de gând, de cuvânt, de purtare sau de lumină, dacă le-ar fi folosit în mod distructiv. Putem privi deci aceste ființe minunate ca pe frații mai mari ai omului, care repară ce strică omul până la desăvârşirea lui (vezi desen 6).

Între ființele naturii şi Dumnezeu există o perfectă armonie energetică de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Pe aceste ființe, Dumnezeu le-a învățat ştiința desăvârşită de a păstra nemuritoare creația lui Dumnezeu. Ele au fost învățate să îşi creeze lumi minunate în fiecare element al lumii şcoală unde să trăiască în intimitate şi armonie unele cu altele. Spiritele naturii care se află în lumina lui Dumnezeu sunt nemuritoare, de asemenea şi lumile lor.

CREAREA ÎNGERILOR DE CĂTRE DUMNEZEU

Dumnezeu a creat îngerii după spiritele naturii, adică atunci când acestea s-au desăvârşit în învățăturile primite de la Dumnezeu. Îngerii sunt ființe minunate şi frați ai noştri, care

protejează toate formele, adică formele creației şi formele lumii şcoală. Îngerii protejează de asemenea formele spiritelor naturii şi formele tuturor oamenilor. Într-un cuvânt, îngerii sunt minunații depanatori ai tuturor corpurilor create de Dumnezeu, pe care omul le deteriorează. Dumnezeu a luat energii de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină din lumea şcoală şi din spiritele naturii şi a creat îngerii (vezi desen 7).

Îngerii se împart în patru mari categorii:

- îngerii de gând;
- îngerii de cuvânt;
- îngerii de lumină.

Mai există o categorie distinctă de îngeri care nu au trup, numiți îngeri ai temeliei lumii şcoală. Aceştia au ca atribuții apărarea lumii şcoală împotriva oricărui om nedesăvârşit care încearcă să pătrundă fără voie din lumile şcoală anterioare sau din regatele zeilor. Astfel îngerii ca şi spiritele naturii pot fi şi în trupul lor dar îi regăsim şi în particulele energetice din care sunt alcătuite toate corpurile lumii şcoală, ale ființelor naturii şi ale omului. Atunci când omul nedesăvârşit aduce stricăciuni semenilor sau creației, prin gând, cuvânt, sau purtare, îngerii repară aceste forme, aceste corpuri prin ființa lor (vezi desen 8). Îngerii au învățat de la Dumnezeu minunatele ştiințe prin care se pot repara creațiile trupeşti ale naturii lumii şcoală, ale spiritelor naturii şi ale oamenilor. Ei au fost învățați să îşi creeze locuințe proprii, lumi luminoase şi minunate în care trăiesc împreună în intimitate şi în armonie. Îngerii aflați în lumina lui Dumnezeu se află într-o deplină armonie între ei, cu ființele naturii, cu oamenii desăvârşiți şi cu Dumnezeu. Toți aceştia sunt nemuritori, la fel şi lumile lor minunate.

ADUCEREA OMULUI ÎN LUMEA ŞCOALĂ

Fiecare om conteză extraordinar de mult în fața lui Dumnezeu. El investeşte în fiecare om foarte multă energie şi timp nelimitat pentru a-l desăvârşi. Odată create toate lumile, toți îngerii şi spiritele naturii, terenul este pregătit astfel în toate amănuntele. Odată adus omul în lumea şcoală respectivă, dacă acesta învață şi ascultă de Dumnezeu se desăvârşeşte în puterile sale. Fiecare greşeală a omului este îndreptată de îngeri şi spiritele naturii iar omul este învățat să nu mai greşească. Dacă există oameni care se desprind de Dumnezeu vor fi nevoiți să se reîntoarcă prin cicluri repetate de reîncarnări. Diferența dintre oamenii ascutători şi oamenii neascultători constă în faptul că ultimii pierd foarte mult timp până la desăvârşire.

CREAREA OMULUI DUH

Odată adus omul spirit care s-a desăvârşit în lumea şcoală a spiritelor, Dumezeu îi crează un trup nou, duhul. În lumea şcoală a duhului, omul spirit trebuie să se desăvârşească în duh precum s-a desăvârşit în spirit. Dumezeu a creat duhul după chipul şi asemănarea Lui şi a pus în el puteri dumezeieşti de gând cuvânt, purtare şi lumină. Dumezeu a creat duhul omului în felul următor:

- a luat energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină din lumea şcoală a duhului pe care o crease înainte de venirea omului;

- a luat energie de gând, cuvânt purtare şi lumină din trupurile îngerilor;
- a luat energia de gând, cuvânt, purtare şi lumină din trupurile fiinţelor naturii;
- a făcut legăturile de sânge şi purtare dintre spirit şi duh;
- a suflat peste omul duh energie de gând, cuvânt (l-a binecuvântat), purtare (l-a creat cu mâinile Sale) şi lumina Sa (nemurirea lui Dumnezeu) iar omul duh a devenit viu, adică a început să gândească, să vorbească, să umble şi să trăiască;

Duhul omului era deci în lumina lui Dumnezeu. Pe măsură ce veneau şi alte spirite în duh, Dumnezeu lua şi din ei energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină pentru a alcătui alte duhuri. Putem vorbi despre duh că este suma tuturor creaţiilor lui Dumnezeu. Aşadar trupul duhului de om este creat din trupurile îngerilor, fiinţelor naturii, din trupurile lumii duhurilor (lumea vegetală, lumea animală, cele cinci elemente) din trupurile semenilor duhuri şi din fiinţa lui Dumnezeu. Învăţaţii antici au numit pe om spunând că este “imaga mundi” adică imaginea lumilor lui Dumnezeu (vezi desen 9).

DESĂVÂRŞIREA DUHURILOR

Numim duhuri desăvârşite ale oamenilor, acele duhuri care indiferent ce s-a întâmplat în timpul desăvârşirii lor, au rămas alături de Dumnezeu şi au învăţat doar învăţăturile lui. Aceste duhuri ale oamenilor s-au desăvârşit demult, demult. Aceasta înseamnă că au ajuns până acolo încât prin puterile lor

dumnezeieşti de gând, cuvânt şi purtare au creat lumi şi creaţii personale, adică lumile luminate de lumina lor. Lumina lor presupune eliminarea tuturor gândurilor, cuvintelor şi purtărilor distructive spre semenii lor, spre îngeri, fiinţe ale naturii şi spre Dumezeu. Aceasta este lumina, adică continuitatea puterilor de gând, cuvânt şi purtare nedistructive. Lumina lor este viaţa veşnică a lor şi a lumilor lor luminate (personale). Drumul desăvârşirii duhurilor nu a fost deloc uşor, însă aceste duhuri au înţeles că lumina din gândul, cuvântul şi purtarea lor trebuia trimisă nu numai la prieteni ci la toţi cei mai puţin învăţaţi care îi priveau ca duşmani. Aceasta este taina desăvârşirii în lumina lui Dumnezeu. Despre duhurile desăvârşite putem spune că au urmat două căi:

- *Prima cale* urmată de duhurile desăvârşite a fost aceea că au ales să experimenteze şi următoarele miliarde de lumi unde să se desăvârşească. În fiecare dintre aceste lumi scoală, omul are un trup specific în care urmează să se desăvârşească alături de Dumnezeu care este pretutindeni, în toate lumile şi în toate corpurile în acelaşi timp. Totodată s-a remarcat faptul că Dumnezeu este şi un Dumnezeu personal pentru fiecare om, înger şi fiinţă a naturii în toate miliardele de lumi create de El.

- *A doua cale* aleasă de duhurile desăvârşite este aceea a ajutorului pentru duhurile nedesăvârşite. La rândul lor duhurile nedesăvârşite pot fi încadrate în două categorii:

A - în prima categorie se înscriu duhurile noi care vin mereu şi mereu în lumea duhurilor pentru a se desăvârşi.

B - a doua categorie este formată din duhurile oamenilor care nu au mai ascultat de învăţăturile lui Dumnezeu şi s-au rătăcit de El.

Duhurile desăvârşite se află în lumile lor luminate. Ei țin legatura neîntreruptă cu Dumnezeu şi cu lumea lui personală, adică cu Împarația lui Dumnezeu. Putem afirma că duhurile desăvârşite aleg să se implice în ajutorarea duhurilor rătăcite. Aceste duhuri desăvârşite vin cu misiuni directe de la Dumnezeu. Aceste duhuri sunt numite în lumea noastră avataruri. Avatarurile îmbracă trupuri şi se exprimă ca învățători ai lui Dumnezeu pentru duhurile rătăcite. Noi îi numim prooroci, clarvăzători ai lui Dumnezeu, vindecători, vorbitori în limbi, preoți ai lui Dumnezeu. Fiecare din aceste duhuri desăvârşite îndeplinesc o lucrare într-un colț uitat de lume, unde rătăcirea omului de la Dumnezeu capătă proporții uriaşe. Aceste duhuri duc o muncă de apostolat dumnezeiesc. Ele luptă împotriva duhurilor apostolice ale zeilor care atrag pe oameni în rătăcire şi îi despart de Dumnezeu. În cele ce urmează vom vorbi pe larg despre duhurile oamenilor care nu au ales să se desăvârşească în lumina lui Dumnezeu în lumea şcoală a duhurilor. Aceste duhuri s-au crezut destul de puternice pentru a crea lumi personale, precum Dumnezeu, fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor, precum Dumnezeu. Aceste duhuri nedesăvârşite sunt numite zei si zeițe.

CINE SUNT ZEII ŞI ZEIȚELE?

Zeii şi zeițele sunt acele duhuri care au învățat tainele desăvârşirii mult timp alături de Dumezeu. Ele au fost învățate cum să creeze fără să distrugă prin puterile lor dumnezeieşti de gând, cuvânt şi purtare. Ei se aflau în lumina lui Dumnezeu pentru că în gândul, cuvântul şi purtarea lor nu se afla nimic

distructiv față de semenii lor mai mici în putere şi învățătură, față de îngeri, față de ființele naturii şi față de Dumnezeu. Ei au văzut că puterile lor sunt mari şi au cerut să fie priviți ca dumnezei de către semenii lor mai mici, de către îngeri şi ființele naturii. Acest proces este numit în lumea noastră drept păcatul originar al omului. Aceste duhuri s-au rupt de Dumnezeu şi au creat pentru ele regate ale zeilor. Au creat de asemenea fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor. Purtarea lor neiubitoare, nedumnezeiască, crudă pentru semenii lor, pentru îngeri, pentru ființele naturii şi pentru lumea şcoală a fost de rău augur. Un număr mult prea mare de semeni, îngeri şi ființe ale naturii s-au disociat de ei. Astfel trupul lor, lumile lor, fiii şi fiicele lor au început să dispară. Acest fenomen energetic a fost posibil deoarece trupurile zeilor erau părți rupte din trupurile semenilor lor, din îngeri, din ființele naturii şi din elementele şcolii duhurilor.

COALIȚIA RĂULUI

Coaliția răului a constat în strângerea împreună a tuturor zeilor şi zeițelor. Toate aceste duhuri rătăcite de la Dumnezeu au stabilit un plan de supraviețurire. Acest pact al răului presupunea două mari puncte:

- primul punct se referea la atragerea prin promisiuni mincinoase a cât mai multor duhuri semene, a cât mai multor îngeri şi a cât mai multor ființe ale naturii, de partea lor.
- al doilea punct a constat într-un jurământ la care au aderat toți zeii şi zeițele mari şi mici, precum şi toți îngerii şi

spiritele naturii ce erau în tabăra zeilor. Acest jurământ presupunea pedepsirea tuturor zeilor, zeițelor, îngerilor şi ființelor naturii ce se rupeau de coaliția răului.

DESTRĂMAREA COALIȚIEI RĂULUI

A fost necesară stabilirea în lumea şcoală a duhurilor a unei evanghelizări. Această evanghelizare atenționa duhurile oamenilor, ale îngerilor şi ale ființelor naturii împotriva coaliției întunericului. Astfel, în lumea duhurilor au existat din ce în ce mai puține duhuri de oameni, îngeri şi ființe ale naturii care erau dispuse să se rupă de Dumnezeu. Astfel, "amăgitorul" şi "ispititorul" nu au mai avut nici o putere peste duhurile oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii din lumea şcoală a duhurilor. Toți aflaseră adevărul. Au fost timpuri în care din lipsă de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină, zeii mari au început să dezbrace de puteri pe zeii mai mici, iar zeițele mari dezbrăcau de putere pe zeițele mai mici. Îngerii cei puternici dezbrăcau de putere pe îngerii mai mici. Ființele naturii mai puternice dezbrăcau pe semenele lor şi le luau puterile. Au fost timpuri când groaza plutea pretutindeni în regatele zeilor. Cerurile se clătinau. Durerea a ajuns până la Dumnezeu. Zeii şi zeițele mici, împreună cu ajutoarele lor, îngerii şi ființele naturii ce îi urmaseră în rătăcirea lor au găsit adăpost la Dumnezeu. Dumnezeu a alcătuit lumea de îndreptare şi a adus toate duhurile zeilor şi zeițelor rătăcite în această lume. Dumnezeu le-a înfăşurat duhurile în energii înalte care să le oprească puterile distructive şi le amplifica în acelaşi timp puterile constructive, creatoare, luminoase. Totodată aceste energii îi

ascundeau de semenii lor, zeii cei răi, care îi învinuiseră de înaltă trădare, laşitate şi călcare de jurământ. Energiile create de Dumnezeu pentru a ascunde zeii şi zeițele care doreau să se întoarcă la El poartă numele de suflete. Toate sufletele din ziua de astăzi ce ascund un duh sunt duhuri ale zeilor şi zeițelor care cândva făceau parte din coaliția întunericului. Prin clarvedere poți stabili cu exactitate numele lor, dar şi istoriile zbuciumate ale acestora pe întunecatul drum al rătăcirilor fără Dumnezeu.

CUM A AJUNS SUFLETUL SĂ AIBĂ CORP MATERIAL

După mult timp, mulți zei si zeițe ascunşi în suflet şi în lumea de îndreptare, s-au disciplinat şi s-au îndreptat de la distrugerile provocate de ei în trecut. Ei s-au reîntors în lumea şcoală a duhurilor unde şi-au reluat învățăturile lui Dumnezeu şi s-au desăvârşit. Peste mult timp au fost aduşi însă oameni care s-au lăsat purtați de mândrie, datorită puterilor mari de creație pe care le-au dobândit. Prin aceste gânduri şi convorbiri între ei aceştia au atras zeii şi zeițele cele vechi. Astfel, sufletele au intrat uşor sub influențele şi sub învățăturile zeilor. Primele din acele suflete s-au numit Adam şi Eva. Coaliția întunericului a reuşit să se infiltreze şi în lumea sufletului, reuşind astfel să recunoască sub sufletul care devenise întunecat pe foştii lor “camarazi de arme”, zeii şi zeițele ce se întorseseră la Dumnezeu. Au fost ciocniri între oştirile luminii şi ale întunericului. Dumnzeu a făurit pentru suflete o nouă energie, în care le-a ascuns de cruzimea zeilor şi zeițelor întunecate, precum şi de prigonirea îngerilor şi ființelor naturii întunecate

ce slujeau zeilor şi zeiţelor. Acest înveliş energetic ne este cunoscut nouă sub denumirea de corp material sau trup fizic. Dumezeu a stabilit ciclul reâncarnării prin suflet şi trup fizic a tuturor zeilor şi zeiţelor ce doreau să se reîntoarcă în lumina lui Dumnezeu. Şi pentru ca acestia să nu fie lesne descoperiţi şi distruşi, Dumnezeu a lăsat un timp scurt de viaţă prin suflet şi trup. De atunci prea puţini oameni depăşesc 100 de ani. Astfel există miliarde de duhuri de foşti zei şi zeiţe ce urmează procesul de reâncarnare. Acest proces de reâncarnare constă în drumuri între o regiune a lumii şcoală a duhurilor, regiune pe care noi o numim astral, şi lumea de îndreptare a duhurilor care este lumea materială.

NAŞTEREA SUFLETELOR

Prin uniunea luminoasă a două suflete trebuiau aduse rând pe rând în lumea sufletelor zeii şi zeiţele ce aşteptau să intre în procesul de reâncarnare. Sufletul nu are sex, deci nu era vorba de o naştere precum cea care se întâmplă în ziua de azi. Contopirea luminoasă dintre două suflete înseamnă o atracţie şi o completare energetică, pentru energiile de gând, cuvânt şi purtare care au loc între două suflete. După ce sufletele au căzut prin neascultarea învăţăturii lui Dumnezeu, acestea au fost învelite în trupul material. Influenţa zeilor pe pământ devenea din ce în ce mai mare. Sufletele îmbrăţişau tot mai mult învăţăturile zeilor. Astfel că în loc sa vină la reâncarnare, zeii şi zeiţele care doreau să se întoarcă la Dumnezeu, au fost chemaţi înapoi de zei şi zeiţe mai mici din coaliţia întunericului. Fiecare la rândul lor se chemau unul pe altul până când lumea s-a

umplut de rău. Astfel cerurile au fost sparte, iar lumile s-au apropiat. Regatele zeilor s-au unit cu lumea de îndreptare (lumea materială) prin mii de portaluri energetice foarte mari. Zeii şi zeițele, îngerii şi ființele naturii căzute au avut fii si fiice pe pământ cu oamenii, foştii lor camarazi de arme din timpuri străvechi. Din acest moment sufletele duhurilor zeilor şi zeițelor care doreau să se întoarcă la Dumnezeu au intrat din nou sub influența zeilor care le doreau pieirea.

ACȚIUNEA RĂULUI ASUPRA SUFLETELOR

Regatele zeilor umpluseră lumea de îndreptare (lumea materială). Vechii zei aveau puterea să descopere dincolo de suflet, pe zeii, zeițele, îngerii şi ființele naturii ce doreau să se reântoarcă la Dumnezeu. S-a întamplat astfel că cei care s-au întors erau siliți să se închine din nou acestora şi să se lepede de Dumnezeu şi de învățăturile lor. Cei care nu acceptau erau distruşi. Aceştia se reântorceau în astral unde aşteptau vremuri mai bune când se puteau iarăşi întoarce la reâncarnare. Sufletele care se închinau vechilor zei şi zeițe primeau pe trupul lor de suflet peceți de robie ale zeilor şi zeițelor, ale îngerilor şi ființelor naturii aflate la putere. Toate aceste suflete în timpul scurtei lor vieți pe pământ erau învățate să aibă mulți fii şi fiice pe care să îi educe în închinare la zei şi la învățăturile lor. La plecarea din lume, sufletele lor nu se mai duceau în astral ci la limita regatelor zeilor, în locuri luminoase sau triste, în funcție de regulile pe care le respectau sau le încălcau. Astfel zeii se întăreau şi mai mult în putere şi tărie deoarece se alimentau continuu cu energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină din

puterile fiecărui suflet înrobit lor. Sufletele înrobite care aderau din nou la coaliția întunecată erau duse după moarte în locuri luminoase din regatele zeilor. Acolo o duceau foarte bine. Fiecare gând, cuvânt şi purtare luminoasă a lor sporeau puterile regatelor zeilor. Sufletele de pe Pământ sporeau regatele zeilor de pe Pământ şi puterile lor. În mândria lor zeii şi zeițele precum şi ajutoarele lor, îngerii şi ființele naturii căzute, au început să ceară închinare unii de la alții. Aceste certuri au aprins războaie interminabile care se sfârşeau mereu cu dezbrăcarea de putere a zeilor şi zeițelor mai puțin puternici, a îngerilor şi ființelor naturii care îi sprijineau pe aceştia.

CATEGORIILE DE SUFLETE DIN LUMEA DE ÎNDREPTARE (LUMEA MATERIALĂ)

Pe Pământ există două mari categorii de suflete şi anume:

1. Suflete care ascund duhurile zeilor si zeițelor ce vor să se întoarcă la Dumnezeu. Tot în această categorie se includ şi avatarurile luminii şi avatarurile întunecate (apostolii luminii şi apostolii zeilor).

2. Sufletele fiilor şi fiicelor de zei si zeițe, de îngeri şi ființe ale naturii căzute. Tot în această categorie se includ şi copiii copiilor lor din timpurile acelea şi până în ziua de astăzi. Aceste suflete incluse în categoria a doua poartă numele de sâmtemii. Aceste suflete se năşteau şi trăiau doar o singură dată. Scopul lor era să sporească ca număr şi să alimenteze cu sufletele lor zeii, zeițele, îngerii şi ființele naturii căzute, adică pe părinții lor. Odată cu moartea trupurilor lor murea şi sufletul.

Ei nu aveau spirit şi nici duh pentru că nu erau creați de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui, ci de zeii nedesăvârşiți şi supuşi astfel morții.

IADURILE

Au existat timpuri când luptele între zei şi zeițe şi între îngerii şi ființele naturii căzute atinseseră cote alarmante. Mulți zei, zeițe, îngeri şi ființe ale naturii căzute fugeau îngroziți din fața zeilor şi zeițelor mai puternice. Ei s-au retras în zone unde nu se putea intra. De acolo ei învățau pe oameni despre faptul că există un Dumnezeu adevărat care este bun si iubitor. Vestea s-a întins pe tot pământul. Sufletele rebele, precum şi mulți zei şi zeițe au fost închise în locuri groaznice aflate la periferia regatelor zeilor. Aceste locuri unde sufletele erau stoarse de energiile lor se numeau iaduri. În acelaşi timp li se furau şi toate amintirile. Zeii şi zeițele mari au închis porțile de acces pentru duhurile zeilor şi zeițelor care doreau să se întoarcă la Dumnezeu prin procesul de reâncarnare. În acest fel toate duhurile acestor zei şi zeițe înfăşurate în suflete, rămâneau pe pământ după ce mureau în trupul fizic. Singuri fiind vulnerabili, ei s-au unit până când numărul lor a atins multe mii de miliarde. Aceştia au construit zone energetice aflate între lumea materială şi celelalte lumi. Aceste locuri se numeau regatele morților, doarece duhurile lor erau vii iar trupurile lor erau moarte. Aceşti zei si zeițe au pornit lupte uriaşe împotriva regatelor zeilor răi. La această luptă participau multe miliarde de combatanți din ambele tabere. Războaiele se purtau în cer şi pe pământ, pe ape, în foc, sub ape şi sub pământ. Zeii cei răi au

început să facă ritualuri sângeroase în templele lor de pe pământ pentru a căpăta repede o putere foarte mare, necesară a ține piept regatelor morților. Victimele din partea zeilor erau fără număr, iar numărul sâmtemiilor care putrezeau în pământ definitiv era foarte mare. Mulți zei şi zeițe, îngeri şi spirite ale naturii căzute au cerut sprijin de la Dumnezeu şi s-au rugat pentru ca fiii şi fiicele lor, sâmtemiile să fie salvate de la o moarte definitivă, iar sufletele tuturor celor ce doreau viața veşnică să fie mântuite prin lumina lui Dumnezeu. În acele momente Dumnezeu s-a făcut om şi a coborât printre oameni ca să le mântuiasca sufletele de la o moarte sigură şi de sub înrobirea zeilor şi zeițelor întunecate, ca şi de sub înrobirea de sub îngerii şi ființele naturii întunecate.

JERTFA LUI HRISTOS

Jertfa lui Hristos a fost un deosebit eveniment energetic de proporții cosmice. Prin răstignirea sa pe cruce, s-a scurs în pământ sângele dumnezeiesc, nemuritor, atât de trup fizic cât şi de suflet. Prin coroana de spini a curs în pământ sânge trupesc, dar şi sângele sufletului dumezeiesc de putere de gând. De asemenea prin loviturile primite în zona capului, a curs pe pământ odată cu sângele trupesc şi sângele de gând al puterii de gând a lui Dumnezeu. Prin rănile trupului fizic a curs nu doar sângele trupesc ci şi sângele sufletului de purtare al puterii de purtare a lui Dumnezeu. Prin înțeparea de către Longinus a inimii trupeşti a curs nu doar sângele inimii trupeşti, dar şi sângele puterii de lumină a inimii sufletului lui Dumenzeu care este puterea nemuririi lui, şi a tuturor lumilor şi ființelor ce

populează acele lumi. Prin jertfa de sânge trupesc şi sufletesc, Dumnezeu Hristos a săvârşit în văzut şi în nevăzut şase lucruri de o însemnătate urgentă pentru toate sufletele (vezi desen 10).

1. A spart iadurile şi a eliberat de acolo toate sufletele.
2. A deschis regatele morților.
3. A refăcut drumul reîncarnării şi a adus în astral toate sufletele eliberate din robia zeilor şi a mutat acolo şi toate duhurile din regatele morților.
4. A înfiat pe toți fiii şi toate fiicele zeilor din trecut, din prezent şi din viitor, şi le-a mântuit sufletele. Acestea nu mai mor definitiv, ci se găsesc într-un loc auric unde “dorm” şi aşteaptă învierea lor în trup duh, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. A pecetluit fiecare suflet cu efigia sa nemuritoare numită pecetea lui Hristos a sufletului.
5. A tăiat puterile de manifestare a zeilor, zeițelor, îngerilor şi ființelor naturii căzute pe pământul fizic şi întocmirea de regate şi de temple ale lor.
6. A întocmit temple dumnezeieşti numite biserici unde sufletele să poată fi “reparate” de defectele şi bolile lor sufleteşti şi de influențele zeilor şi zeițelor din coaliția întunericului.

Pe pământ, aşadar a reânceput să funcționeze după jertfa lui Hristos, ciclul reîncarnării duhurilor (întoarse la Dumnezeu) prin suflet şi trup fizic. Există pe pământ aşadar două categorii de suflete, în funcție de ciclul reîncarnării:

1. Duhurile care au mai venit prin suflete la reâncarnare, după jertfa lui Hristos.
2. Duhurile care vin pentru prima oară prin suflete la reâncarnare, după jertfa lui Hristos.

De atunci încoace sufletele se află din ce în ce mai mult sub auspiciul lui Hristos, pentru că modificarea energetică adusă de Hristos permite acest lucru. Astfel prin clarvedere se pot compara cele două categorii de suflete menționate mai sus, dar se poate vedea şi schimbarea sufletelor care vin pentru prima oară la reîncarnare sub auspiciul lui Hristos. Această schimbare energetică totală este un eveniment cosmic de o mare însemnătate pentru fiecare suflet. Acest fenomen energetic este numit naşterea din nou a sufletului sub auspiciul harului lui Dumnezeu şi are loc în biserica lui Dumnezeu de pe pământ. Ritualul energetic se numeşte botez. Astfel, fiecare suflet porneşte în viață cu o alcătuire nouă sub auspiciul nou, cel al adevaratului Dumnezeu care nu distruge ci dă viață veşnică fiecărei alcătuiri a fiilor şi fiicelor sale.

ALCĂTUIREA SUFLETULUI

Sufletul face parte din alcătuirea ființei umane. Caracteristica principală a sufletului este că ascunde identitatea duhului. Se mai poate vorbi despre suflet că este şi un ecran de dimnuare pentru exprimarea întunecată, distructivă a puterilor dumnezeieşti ale sufletului. Astfel sufletele care aleg această cale se supraâncălzesc şi se defectează, sau cum suntem noi obişnuiți să spunem, se îmbolnăvesc (vezi desen 11). Totodată sufletul este un amplificator pentru exprimarea puterilor pozitive luminoase de autovindecare, de vindecare a semenilor şi a creației. De asemenea sufletul este un minunat vehicol întocmit de Dumnezeu care în momentul creării lui a făcut un

artificiu energetic dumnezeiesc. Sufletul este un colector exclusiv de lumină, de gând, cuvânt şi purtare. Astfel, la moartea corpului fizic, toate gândurile, cuvintele şi purtările sufletului sunt strânse într-un loc special, urmând ca numai gândurile, cuvintele şi purtările luminoase dintr-o viață a sufletului, să se verse în duh pe care astfel îl luminează din nou, treptat, încet, încet. În acest fel, duhurile zeilor şi zeițelor întoarse la Dumnezeu îşi corectează exprimările negative ale propriilor puteri de la o viață la alta. Odată conştientizate toate aceste exprimări negative ale vechilor zei si zeițe, le dă acestora posibilitatea să se reântoarcă în lumea şcoală a duhurilor unde să îşi reia învățăturile spre desăvârşire alături de Dumnezeu. Pentru ei tot trecutul este ca un vis urât, şi aceasta pentru că Dumnezeu îi iubeşte. În urma studiului efectuat de toate categoriile de suflete, de-a lungul a mulți ani, am stabilit că sufletul are de regulă urmatoarele părți componente care îl caracterizează în relația cu el însuşi, cu semenii, cu creația lui Dumnezeu şi cu Dumnezeu însuşi:

1. Planul cuantic al sufletului;
2. Porțile de comunicare cu lumile sufletului;
3. Linia divină a sufletului;
4. Porțile de ajutor pentru suflet;
5. Porțile de deversare a noxelor sufletului;
6. Corpul sufletului;
7. Puterea sufletului de gând;
8. Puterea sufletului de cuvânt;
9. Puterea sufletului de purtare;
10. Puterea sufletului de lumină;
11. Steaua sufletului;
12. Istoria tuturor încarnărilor sufletului;

13. Istoria tuturor sufletelor;
14. Comportarea sufletului în viață pe trei mari direcții:
    - linia familiei;
    - linia relațiilor sociale;
    - linia relațiilor cu Dumnezeu;
15. Pecețile sufletului de
    - gând;
    - cuvânt;
    - purtare;
    - lumină;
16. Urmele pe suflet ale peceților de robie a zeilor;
17. Urmele vieții anterioare (semnele vieții şi morții sufletului în viața precedentă);
18. Pecetea apostolică a sufletului;
19. Peceți, sigle, medalii, însemne, cununi, şi podoabe ale sufletului;
20. Legăturile sufletului cu corpul fizic;
21. Lumina sufletului.

1. Planul cuantic al sufletului (vezi desen 13)

Planul cuantic al sufletului se prezintă ca un cilindru energetic. Exteriorul său este alcătuit din patru energii înalte de gând, cuvânt, purtare şi lumină. În interiorul său se percep miliarde de stele foarte luminoase, precum stelele de pe cerul nostru material. Aceste formațiuni luminoase sunt porți de comunicare cu toate lumile sufletelor, semenilor sufletului, cu lumile îngereşti şi ale ființelor naturii. Se întâmplă ca în somn sufletul să plece prin aceste porți şi să ajungă acolo unde doreşte sau unde este chemat. Îngerii numesc aceste porți - porțile viselor. Prin clarvedere, procesul de plecare al sufletului se percepe astfel:

Sufletul interacționează energetic cu una din aceste porți prin energia sa de gând, cuvânt, purtare ori lumină, în timpul zilei sau înainte de a adormi. În timpul somnului sufletul se transformă în cele patru energii (de gând, cuvânt, purtare şi lumină). Aceste energii se văd ca nişte fumuri luminoase ce intră prin una din acele porți care devine mai mare şi mai luminoasă. După ce sufletul dispare prin acea poartă, aceasta îşi recapătă vechea sa formă de steluță mică. Sunt suflete care se roagă ziua, sau înainte de culcare pentru familie, rude sau prieteni care sunt în viață sau care nu mai sunt printre noi pe pământ. În timpul somnului îi vizitează, vorbesc între ei, se sfătuiesc şi se ajută reciproc.

Sufletele ce pleacă în somn, nu pleacă singure niciodată, ci sunt însoțite de îngerii lor protectori şi veghetori de suflet, ca şi de ființele naturii protectoare şi veghetoare de suflete. Există din ce în ce mai multe suflete care sunt însoțite doar de Hristos, de sfinții lor protectori. La întoarcerea în trupul fizic, sufletul se exprimă prin trupul fizic astfel că omul nu poate ține minte unde a umblat, peisajul sau sufletele întâlnite. Aceasta deoarece trupul fizic beneficiază de mijloace de relatare sărace în comparație cu sufletul. Am întâlnit cazuri în care, prin antrenament, prin disciplinare şi prin rugăciune, sufletul poate părăsi corpul fizic în stare de veghe prin acelaşi mod descris mai sus. Astfel sufletul poate migra atât prin lumile sufletului alese de el, dar şi în lumea de îndreptare (lumea fizică) (vezi desen 14).

2. <u>Porți de comunicare cu lumile sufletului</u>

Lumile sufletului sunt de două feluri:

A. Lumile sufletelor semenilor;
B. Lumile personale ale fiecărui suflet;

Dacă ar fi să caracterizăm scopul migrării sufletului în somn prin lumile sufletelor, putem defini acest scop ca fiind ajutor şi iertare. Astfel sufletul ce migrează în aceste lumi este luat şi confruntat cu sufletele pe care în timpul zilei le asupreste, sau este luat şi confruntat cu sufletele de care este asuprit. În tot acest timp ființele ocrotitoare fac în aşa fel încât cele două suflete confruntate să conştientizeze greşelile de comunicare dintre ei în timpul zilei. Astfel sufletele îşi pierd multă energie negativă, iar a doua zi ura lor nu mai este la fel de puternică. Timpul petrecut în somn în această disciplinare este foarte lung. Însă, dacă îl măsurăm în timp pământesc nu depăşeşte câteva minute. Când emoțiile sufletului sunt prea mari, răzbat până pe pământ în corpul fizic. Acesta se manifestă încontinuu prin puterea cuvântului, plângătoare sau speriate şi prin puterea purtării caracterizată prin spasme sau mişcări neregulate ale corpului fizic. Sufletele care prezintă peceți apostolice lucrează ziua dar şi în somn pentru ca alte suflete să renunțe la manifestarea lor distructivă fată de familie, semeni, şi îi întorc în lumina lui Dumnezeu. Multe suflete bolnave se vindecă sufleteşte şi trupeşte în somn prin lucrarea acestor suflete apostolice care îndeplinesc planul de mântuire al Mântuitorului tuturor sufletelor, Iisus Hristos. Multe suflete obişnuite şi multe suflete apostolice smulg sufletele celor morți în trup din locurile

unde sunt duşi în robie şi în grea suferinţă de cei care le doresc distrugerea mântuirii şi îi lipsesc de Dumnezeu.

3. Linia divină a sufletului (vezi desen 15)

Dacă lumile sufletului sau porţile visului sunt porţi de intrare în acele lumi, putem vorbi de linia divină a sufletului ca de o poartă de intrare direct la Hristos. Prin clarvedere, linia divină a sufletului se vede ca un cilindru energetic luminos, gros de până la 10 cm (la sufletele apostolice). Trupul exterior este alcătuit de regulă din energie de purtare şi arată ca focul şi ca fulgerul. În interior există un alt tub alcătuit din energie de gând care arată precum apa limpede, luminoasă. În interiorul acestuia există un alt cilindru format din energie de cuvânt care arată precum gheaţa translucidă şi ninsoarea. Prin mijlocul tuturor acestor tuburi energetice circulă energia de lumină dumnezeiască. Putem vorbi astfel despre două categorii de suflete care migrează în timpul somnului şi ajung în faţa Mântuitorului Iisus Hristos:

a) Prima categorie sunt sufletele care se exprimă distructiv în timpul zilei prin puterile lor sufleteşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Acestea năpăstuiesc familia, semenii şi stau departe de casa lui Dumnezeu, biserica. Influenţa întunericului este atât de mare încât devin ele însele întunecate şi pentru că sufletul este creat să se manifeste creator, iubitor şi luminos, el se supraâncălzeşte energetic când se manifestă distructiv, întunecat, greşit. Atunci apar deodată boli crunte, dureri şi suferinţe mari. Multe din aceste suflete ajung în acea stare încât să adreseze cuvinte întunecate lui Dumnezeu. În mila Lui, Hristos îi cheamă în faţa Lui în somn. Odată plecate din corpul fizic sufletele acestea au o altă percepţie decât cea pe

care o au prin trupul fizic. Înțeleg toate greşelile lor. Sufletele în cauză sunt aduse în lumi cu decoruri minunate, unde nu există suferintă, dusmănie, întuneric sau moarte. Acolo se întâlnesc cu toate sufletele pe care le-au năpăstuit. Ființa plină de iubire şi lumină a lui Hristos le poartă prin toate momentele în care s-au purtat urât cu alte suflete ale semenilor lor. Emoțiile sufletelor aduse în fața lui Hristos sunt foarte mari. Ele răzbat până în corpul fizic. Acesta se manifestă zbuciumat, plângător, rugător. La întoarcerea din acele minunate locuri, sufletele care cândva se manifestau distructiv se schimbă total. Boala şi suferința pleacă din sufletele lor. Acestea luminează din nou trupurile lor care se însănătoşesc.

b) A doua categorie de suflete ce migrează în somn prin linia divină sunt sufletele purtătoare de peceți apostolice. Principiul migrației este aseamănător cu cel descris înainte. Locurile de întâlnire ale lui Hristos cu aceste suflete apostolice chemate de El sunt dumnezeieşti. Acolo, în acele locuri, nu există cer şi pământ, ci totul este construit din energii dumnezeieşti pure. Ei păşesc pe ape din lumină, limpezi, fără să se afunde în ele, stau pe jilțuri de foc şi fulgere fără să se ardă, la mese întinse ce par din cleştar, iar fețele de mese din zăpadă de lumină. În fața fiecărui suflet apostolic chemat de Hristos se află câte un sfeşnic cu patru brațe ce pare făcut din apă. Fiecare braț are flăcări care arată ca stelele de pe cer. Cele patru stele ale brațelor sunt lucrarea lor prin puterile lor sufleteşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Hristos se vede ca un izvor de lumină extrem de strălucitoare, argintie, cu reflexii aurii. Lumina nu răneşte ochii, ci îi mângâie iubitor şi îmbrățişează sufletele prezente. Hristos vorbeşte şi învață sufletele lui apostolice în prima limbă a sufletelor. La întoarcerea în trup, sufletele

apostolice sunt puternice în lumină şi tărie, în lucrarea lor de întoarcere şi mântuire a sufletelor semene de sub influența învățăturilor zeilor rătăciți de la Dumnezeu.

Ambele categorii de suflete care migrează în somn prin linia divină, păstrează viu în suflet o amintire dulce pe care însă nu o pot reda prin cuvintele prea sărace ce le poate reproduce corpul fizic.

4. Porțile de ajutor pentru suflet (vezi desen 16)

Porțile de ajutor pentru suflet se văd ca trei aştri luminoşi dispuşi pe linia divină deasupra capului sufletului. Aceste astre nu depăşesc 10 cm în diametru. Primul astru este alcătuit din energie de gând şi se vede ca o apă de lumină de culoarea smaraldului. Al doilea astru este format din energie de cuvânt şi se vede ca gheața translucidă sau ca zăpada. Al treilea astru este format din energie de purtare şi se vede ca focul şi ca fulgerul. Prin aceste porți vine ajutorul instantaneu al lui Hristos. El toarnă energie de gând, cuvânt şi purtare instantaneu, în momentele de grea cumpănă a sufletelor aflate în situații iminente de autodistrugere sau în situații când sufletele mai au puțin şi distrug alte suflete prin exprimarea greşită a puterilor lor sufleteşti. Putem caracteriza aceste astre ca fiind mijloace Hristice prin care El nu lasă nici un suflet sa fie distrus definitiv, de către el însuşi, sau de către alte suflete care acționeaza în acest sens cu ştiință sau fără ştiință.

5. Porțile de deversare a noxelor sufletului

Porțile de deversare a noxelor sufleteşti sunt în număr de trei (vezi desen 17). În anumite momente aceste porți pot depăsi 30 cm în diametru. Aceste porți sunt asemănătoare unor aştri

luminoşi în cazul în care sufletul se manifestă luminos prin puterile sale de gând, cuvânt şi purtare. Despre aceste porţi de deversare putem vorbi din perspectiva a două categorii de suflete şi anume :

a) Sufletele care se manifestă defectuos prin puterile lor de gând, cuvânt şi purtare. La aceste suflete, aceşti aştri dispuşi pe linia divină sub picioarele sufletului, se comportă precum fierea, vezica sau colonul. În aceşti aştri se deversează de către îngerii veghetori şi de către fiinţele naturii alocate sufletului respectiv, majoritatea noxelor sufletului (de gând, cuvânt şi purtare). Atunci când ele se măresc, se sparg, iar noxele sufletului deversează în contrapartea aurică a lumii de îndreptare (lumea fizică). Aceste noxe odată deversate, impregnează locul în care se varsă cu multe rele. Acţiunea lor asupra sufletelor ce trec sau staţionează acolo este negativă. Acest proces se caracterizează prin impregnarea sufletelor ce trec pe acolo cu noxe negative de energii de gând, cuvânt şi purtare. Aceste noxe nu au o putere de influenţare prea mare asupra sufletelor care intră în biserică cel puţin o dată pe săptămână. Acest lucru se datorează faptului că în biserică sufletele sunt străluminate şi curăţite de energiile de gând, cuvânt şi purtare dumnezeieşti care se desfăşoară în biserici în timpul slujbei, în toată splendoarea şi lumina lor.

b) Sufletele care se manifestă luminos prin puterile lor de gând, cuvânt şi purtare. Am stabilit că toate aceste suflete incluse în această categorie merg la biserică măcar o dată pe săptămână şi participă efectiv la slujbă, de la început şi până la încheierea ei. Prin miruirea sufletelor în dreptul capului (puterea sufletului de gând), prin sărutarea crucii şi sfânta împărtăşanie pe care sufletul o primeşte pe gură (puterea de

cuvânt) şi prin semnul crucii şi miruirea pe mâini (puterea de purtare) sufletul este străluminat şi vindecat prin lumina lui Dumnezeu. Surplusul de energie de gând, cuvânt şi purtare al sufletului este coborât în astrele de sub picioarele sufletului de către îngerii veghetori şi de către ființele naturii repartizate fiecărui suflet în parte. Mereu Hristos face în aşa fel încât cheamă suflete din această categorie în locuri impregnate cu noxe întunecate, cu energie de gând, cuvânt şi purtare. Astfel prin venirea sufletelor luminoase, se reechilibrează balanța dintre întuneric şi lumină în locurile respective. Hristos lucrează în nevăzut şi în marea lui iubire pentru sufletele oamenilor nu lasă ca răutățile lor să se manifeste până la distrugerea lor totală şi a lumii lor. Răbdarea Lui este infinită iar căile Lui de învățare şi disciplinare a sufletelor rătăcite sunt minunate.

6. Corpul sufletului

Corpul sufletului poate fi asemănat dintr-un anumit punct de vedere cu pielea trupului fizic. Amândouă sunt confecționate cu energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate de Dumnezeu din toate lumile şi din toate ființele create de El. Astfel putem vorbi despre corpul sufletelor ca despre patru țesături energetice luminoase din energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Țesătura energetică de gând se vede ca o plasă extrem de fină alcătuită din miliarde de fire asemănătoare cu o apă luminoasă de culoarea smaraldului. A doua țesătură, cea de energie de cuvânt, se vede ca miliarde de fire asemănătoare gheții translucide. A treia țesătură, cea de energie de purtare, se vede ca miliarde de fire asemănătoare focului şi fulgerului. A patra țesătură, cea de energie de lumină, se vede ca miliarde de fire din lumini argintii cu reflexii aurii, minunate.

Această ultimă țesătură energetică este formată din energiile luminoase, de gând, cuvânt şi purtare ale fiecărui suflet în parte. Lumina ce radiază în jurul sufletului se numeşte lumina sufletului. Lumina sufletului arată comportamentul sufletului prin puterile sufleteşti luminoase pe trei mari direcții şi anume:

- Linia relațiilor sufletului cu familia sa de pe pământ;
- Linia relatiilor sufletului cu sufletele semene, cu creația lumii pământene (cele 5 elemente) cu lumea animală şi vegetală;
- Linia relațiilor sufletului cu Dumnezeu.

Am văzut că aceste structuri sunt impenetrabile şi de nepătruns prin gânduri, cuvinte, şi purtări întunecate, numai atunci când sufletul cu pricina nu doreşte să răspundă la gânduri întunecate cu gânduri întunecate, la cuvinte întunecate cu cuvinte întunecate şi la purtari întunecate cu purtări întunecate. Atunci când un suflet răspunde la rău cu rău, aceste patru țesături energetice se scurtcircuitează cu energiile întunecate primite. Astfel apar dureri şi boli la nivel de “piele” energetică. Odată penetrată pielea sufletului, sunt afectate organele sufletului, inclusiv puterile luminoase ale sufletului. Urmează pierderea sângelui de lumină al sufletului, şi îmbolnăvirea sufletului la nivel de cap (putere de gând), față, gât, umeri (puterea de cuvânt) şi trup sufletesc (puterea de purtare). Aceste boli grave pornite de la un lucru de nimic poate nărui sufletul până la pierderea mântuirii lui. Am stabilit că vis-à-vis de aceste suflete aflate la un pas de distrugere, Hristos lucrează în moduri şi pe căi minunate. El crează situații de viață pentru acel suflet distrus şi aduce lângă el alte suflete care îl întorc de la

pieire şi îl ajută să se vindece mai încet sau mai repede în funcție de alegerea lui şi de lucrul sufletelor trimise de Hristos.

PUTERILE SUFLETULUI

7. Puterea de gând a sufletului

Puterea de gând a sufletului se vede ca un astru deosebit de strălucitor alcătuit din energie de gând.Această energie de gând seamănă cu o apă limpede, cristalină, de culoare albastră cu sclipiri verzui. În interiorul puterii de gând a sufletului se află izvorul puterii de gând. Acesta se vede ca o steluță extrem de strălucitoare care emană energie de gând continuu. Puterea de gând a sufletului este aşezată în interiorul capului sufletului. Jumătate de putere iese în afara capului sufletului iar jumătate este înăuntrul capului sufletului. Sufletele cu gânduri luminoase au puterea gândului foarte mare, ea depăşind un metru în diametru (vezi desen 18).

8. Puterea de cuvânt a sufletului

Puterea de cuvânt a sufletului este alcătuită din energie de cuvânt. Puterea de cuvânt se vede ca un astru strălucitor asemănător cu gheața translucidă ori cu zăpada. La oamenii care folosesc puterea cuvântului luminos, acest astru depăşeşte cu mult un metru în diametru. În interiorul puterii de cuvânt se află izvorul puterii de cuvânt a sufletului.Acesta se vede ca o steluță extrem de strălucitoare din care izvorăşte continuu puterea de cuvânt a sufletului.(vezi desen 19). Puterea de cuvânt a sufletului se află în partea superioară a gâtului sufletului.

9. Puterea de purtare a sufletului

Puterea de purtare a sufletului se află în mijlocul pieptului. Se vede ca un astru strălucitor asemănator focului si fulgerului. În mijlocul puterii de purtare a sufletului se află izvorul de energie de purtare. Acesta este foarte strălucitor. Seamănă cu o mică steluță, din care izvorăşte neîncetat energia de purtare. La sufletele cu o purtare luminoasă, acest astru de putere energetică depăşeşte un metru în diametru (vezi desen 20).

10. Puterea de lumină a sufletului

Puterea de lumină a sufletului este aşezată în stânga pieptului sufletului, pe aceeaşi linie cu puterea de purtare a sufletului. Se vede ca un astru stălucitor de energie de lumină, argintie cu reflexe aurii. În interiorul puterii de lumină se află izvorul de lumină al sufletului, asemănător cu o mică steluță din care izvorăşte energia de lumină. Acest centru de putere a sufletului nu se activează decât atunci când există gânduri, cuvinte şi purtări luminoase în exprimarea sufletului. Atunci această putere a sufletului devine activă. Ea poate depăşi cu mult un metru în diametru. Pentru aceasta, sufletele trebuie să se exprime exemplar, drept, fără minciună sau ascuns cu gândul, cuvântul şi fapta în celelalte trei puteri, adică în relațiile de familie, în relațiile cu semenii şi în relațiile cu Dumnezeu. La prea puține suflete această putere a sufletului este activă. Aceasta se datorează compromisurilor pe care sufletul este nevoit să le facă în fiecare zi pentru a mulțumi familia şi semenii. Putem deci să ne referim la puterea de lumină a sufletului, ca la o putere în curs de formare. Ea este similară cu

puterea duhului de lumină. Această putere caracterizează duhurile şi sufletele ca fiind pe drumul desăvârşirii (vezi desen 21). Puterea de lumină a sufletului dă viaţă sufletului şi îl maturizează. Majoritatea sufletelor de pe pământ nu depăşesc ca viaţă continuă a sufletului mai mult de trei minute. Asta în timp ce trupul fizic trăieşte aproape 100 de ani. Am remarcat însă din ce în ce mai multe suflete dispuse să elimine din comportamentul lor, gândurile, cuvintele şi purtările mincinoase, distructive, adică întunecate, în relaţiile lor de familie, în relaţiile lor cu semenii şi în comunicarea lor cu Dumnezeu. La aceste suflete puterea luminii sufletului este nespus de mare. Întregul lor suflet luminează argintiu cu reflexe aurii. Aura luminii acestor suflete ajunge până la dimensiunea de câteva sute de metri. În prezenţa lor celelalte suflete se liniştesc şi se vindecă pe moment, dar plecând de acolo uită şi revin la comportamentul lor greşit forţaţi fiind de problemele vieţii de zi cu zi. Sufletele luminoase au autoritate asupra naturii, asupra animalelor şi pot vindeca toate bolile suflteteşti si trupeşti ale semenilor lor. La aceste persoane nu se mai remarcă aura deoarece gândurile, cuvintele şi purtările lor sunt aproape asemănătoare cu cele ale Mântuitorului când se afla pe pământ. În biserică acest proces de luminare a sufletului se numeşte “suflet în Hristos şi Hristos în suflet”. În peste 15 ani de studiu asupra acestui fenomen energetic de iluminare a sufletului am remarcarcat că au fost destule suflete care s-au mântuit într-o zi. La această categorie a sufletelor, am remarcat că sufletul a început să trăiască “o viaţă” de suflet, iar trupul fizic a început să “moară”. Acest fenomen se vede ca o calare a sufletului pe trupul fizic. Fuziunea sufletului luminos cu trupul fizic dă posibilitatea trupului să nu mai fie posibil de remarcat

prin clarvedere, deoarece practic nu mai există energetic ci doar fizic. Astfel trupul fizic suferă mutații, se hrăneşte direct din suflet cu lumina lui, iar după plecarea sufletului din corpul fizic, acesta nu mai putrezeşte atât de repede şi uşor ca celelalte corpuri. Locul în care ajunge acel trup deschide lumile prin portaluri de lumină. Aceste portaluri de lumină dau posibilitatea sufletului sfințit să coboare pe pământ până la sfârşitul vremurilor şi să îşi ajute semenii la o scară foarte mare față de cea pe care avea posibilitatea să o facă atunci când se afla în trupul fizic. Am remarcat ca aceste suflete stau strâns unite în ceea ce biserica numeşte "Oastea lui Hristos". Această formațiune luminoasă de suflete se ocupă cu ajutorul pentru mântuire a tuturor sufletelor sub atenta supraveghere a lui Hristos. Aceşti sfinți pot să fie în nenumărate locuri în acelaşi timp. Aceste suflete luminoase se află în dispută continuă cu zeii şi ajutoarele lor, îngerii şi ființele naturii căzute, care urmăresc îndepărtarea tuturor sufletelor de Dumnezeu şi pierderea din această cauză a mântuirii lor.

11. <u>Steaua sufletului</u>

Steaua sufletului se vede ca un astru strălucitor, aşezat de regulă la nivelul gâtului sufletului. Putem asemui steaua sufletului cu un panou de comandă prin care spiritul se exprimă prin suflet timp de numai o viață (vezi desen 22). Acest organ al sufletului este deosebit de important, deoarece prin el spiritul poate să îşi salveze şi să îşi lumineze din nou duhul pe care în trecut l-a întunecat şi la supus pierii datorită exprimării greşite a puterilor de gând, cuvânt şi purtare în relațiile lui cu familia, cu semenii şi cu Dumnezeu. Astfel, prin acest panou de comandă care este steaua sufletului, spiritul îşi poate spăla toate "păcatele

trecutului” şi se poate reântoarce în duh înapoi în momentul în care acesta s-a rătăcit de Dumnezeu şi de învățăturile Lui pe care le învăța în lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu. Putem privi sufletul ca pe un duh nou în care nu sunt amintiri şi nici experiențe ale spiritului în vechiul duh. Prin acest duh nou care este sufletul, spiritul strânge lumină pe care o varsă de la o viață la alta în corpul duh. Întunericul nu se mai varsă în duh ci este eliminat de suflet în zone specifice prin care sufletul conştinentizează puterile de gând, cuvânt şi purtare de pe pământ avute în familie, în relația cu semenii şi cu Dumnezeu. Aceste zone sunt lumi aurice în care sufletul se îndreaptă, trăind pe el însuşi răutățile făcute în lume. În biserică aceste zone sunt numite “purgatorii”. După ieşirea sufletelor din aceste zone, sufletele sunt duse în astral unde stau un timp, după care sunt readuse pe pământ pentru a strânge iarăşi lumină de gând, cuvânt şi purtare, necesare mântuirii duhului şi reîntoarecrii lui definitive în lumea şcoală a duhurilor unde să îşi continue învățătura desăvârşirii cu Dumnezeu.

12. Spiritul sufletului sau locul în care se află istoria tuturor reîncarnărilor sufletului

Acest organ al sufletului se vede ca un astru strălucitor aşezat în acelaşi loc în care se află ombilicul trupului fizic. În acest organ al sufletului se află istoria tuturor zeilor care prin procesul de reâncarnare au dorit să se reântoarcă în lumina lui Dumnezeu. Dacă s-ar putea accesa acest centru de informații, un suflet ar putea viziona toate viețile trecute. Am remarcat suflete care prin antrenament sau accidente diverse şi-au activat acest centru. Considerăm că această realizare nu este deosebit de valoroasă, deoarece poate abate sufletul de la misiunea

personală pe care acesta şi-a stabilit-o încă din astral pentru această viață. Mai mult, schimbările de rezonanță apărute la activarea acestui centru, atrag ființe întunecate care pot influența mult sufletul în această viață, până acolo încât să îşi piardă sufletul din încarnarea prezentă. Acest lucru înseamnă că sufletul a pierdut o încarnare, etapă care era deosebit de necesară pentru mântuirea duhului său într-un timp mai scurt.

13. Spiritul sufletelor - sau istoria încarnării tuturor sufletelor

Acest organ al sufletelor se vede ca un astru strălucitor, aşezat în acelaşi loc unde se află ombilicul corpului fizic. În acest organ al sufletului se află istoria încarnărilor tuturor sufletelor zeilor care se reântorc în lumina lui Dumnezeu. Dacă s-ar putea accesa acest centru de informații, un suflet ar putea vedea istoria reâncarnărilor tuturor sufletelor. Cândva atât acest centru cât şi cel menționat anterior se vor contopi cu duhul. Acesta va afla în el însuşi adevărul absolut vis-à-vis de despărțirile tuturor duhurilor rătăcite ale oamenilor de la Dumnezeu.

14. Comportarea sufletului în viață

Sufletul are o singură misiune, atunci când vine la naştere prin trupul fizic în lumea materială şi anume, să strângă cât mai multă lumină de gând, cuvânt şi purtare în relațiile lui cu familia, semenii şi cu Dumnezeu. Pentru aceasta este necesar să respecte anumite legi s-au reguli de igienă necesare unui suflet curat. Aceste reguli de igienă care pot păstra un suflet curat se spun zilnic în biserică în timpul slujbelor. Aceste reguli de igienă pentru suflet au fost date cu multe mii de ani în urmă de către însuşi Dumnezeu. Ele ne sunt cunoscute sub denumirea

de cele zece porunci. Însemnătatea acestor reguli este deosebită. Prin ele fiecare suflet îşi poate mântui duhul de la o viaţă la alta:

- în prima regulă de igienă pentru suflet Dumnezeu spune: "Să iubeşti pe Domnul Dumnezeu şi numai de El să asculţi" ;
- următoarele reguli de igienă pentru suflet se referă la familie şi anume „să cinsteşti pe mama şi pe tatăl tău ca să-ţi meargă bine";
- restul regulilor se referă la semeni pe care „să nu-i minţi, să nu-i furi şi să nu-i ucizi".

Iată deci cum un suflet poate să îşi menţină luminoase puterile sale sufleteşti şi îşi poate îndeplini misiunea din încarnarea aceasta. Această misiune îl poate readuce la Dumnezeu sau îl poate despărţi de El în cazul în care vrea să evolueze singur prin tehnici ale zeilor şi prin învăţăturile lor.

15. Peceţile sufletului de gând, cuvânt, purtare şi lumină

În urma studiului efectuat de-a lungul mai multor ani pe o largă categorie de suflete care respectă aceste reguli de igienă pentru suflet, am observat că aceştia sunt ajutaţi în diferite moduri de fiinţe din lumile nevăzute prin vederea obişnuită. Aceste ajutoare constau în înfăşurarea puterilor acestora de suflet cu anumite energii ce se comportă ca amplificatoare. Aceste energii conferă unui suflet puteri sporite de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Aceste peceţi energetice sunt atribuite sufletelor care doresc să intre în lucrări de apostolat, adică să aducă sufletele semenilor la nivelul la care să înţeleagă necesitatea respectării regulilor de igienă pentru suflet. Peceţile se pun de către Hristos, Fecioara Maria, sfinţi, îngeri şi fiinţe

ale naturii din ierarhia luminii. Sufletele înzestrate cu aceste peceți dispuse la nivel de puteri ale sufletului pot îndeplini minuni şi vindecări, precum şi control al naturii şi al fenomenelor ce au loc în natură. (vezi desen 25).

PECEȚILE ZEILOR DISPUSE PE SUFLETE

Există pe foarte multe suflete, peceți ale zeilor şi zeițelor, precum şi a ajutoarelor lor, îngerii şi ființele naturii căzute care au părăsit pe Dumnezeu şi au urmat în rătăcirea lor pe aceştia. Aceste peceți se pot cataloga în două categorii şi anume:

a) peceți dezactivate;
b) peceți puse de curând (în această încarnare);

a. <u>Pecețile dezactivate</u> (vezi desen 26)

Se văd ca frânturi de energii pe cale de dispariție. Aceste peceți dezactivate îmbrăcau cândva puterile sufletului. Există printre noi suflete care prezintă resturi de peceți aparținând diferitelor categorii de zei şi zeițe precum şi peceți ce aparțineau cândva îngerilor şi ființelor naturii căzute. Aceste peceți arată clar cărui zeu, zeită, înger sau spirit, era înrobit fiecare suflet până la jertfa pe crucea lui Hristos. Aceste peceți serveau cândva zeilor într-un fel similar perfuziilor din ziua de azi. Prin aceste peceți, zeii, zeițele şi ajutoarele lor se hrăneau cu puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină din sufletele care se închinau lor şi care urmau învățăturile lor. Pecețile zeilor au fost dezactivate prin puterile dumnezeieşti nemuritoare de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale Mântuitorului.

b. Peceți activate (vezi desen 27)

În ziua de azi se remarcă o mare categorie de suflete, în special europene, care prezintă la nivel de gând, cuvânt, purtare şi lumină, peceți activate ale zeilor, zeițelor, îngerilor şi spiritelor naturii căzute. Aceste peceți au fost aşezate prin inițieri de către diferiți apostoli întunecați în arte ale zeilor şi în diferite tehnici de vindecare ale acestora. Prin aceste inițieri, sufletele inițiate au ieşit de sub protecția lui Hristos, deci mântuirea sufletului a fost anulată. Toate sufletele pecetluite cu pecețile întunericului sunt hrană energetică de gând, cuvânt, purtare şi lumină pentru zeii la care s-au înrobit cu ştiință sau cu neştiință. După încarnarea aceasta, aceste suflete vor ajunge nu în astral, la Hristos ci în regatele zeilor. Acolo groaza lor va fi mare deoarece dorințele celui rău sunt greu de îndeplinit, iar iadurile lor gem de mii de mii de miliarde de suflete care orbecăie prin întuneric şi mlaştini de foc din care nu mai pot ieşi. Acestea au fost atât de mult secate de puterile lor sufleteşti încât nu mai dispun de nici o amintire.

URMELE VIEȚII ANTERIOARE

Se pot remarca atât pe duh cât şi pe suflet răni închise mai mici, dar şi răni mai mari sau chiar grave care au făcut ca sufletul să termine încarnarea trecută fără să fi apucat să-şi finalizeze misiunea pentru care a venit. Urmele pe care le are sufletul arată felul în care a sfârşit omul în viața anterioară. Urmele lăsate pe duh arată modul în care a sfârşit omul acum două încarnări. Există însă răni pe duh care prezintă

clarvăzătorului anumite perioade în care duhul cu pricina a scăpat de moarte sigură, printr-o minune. Aceste răni ale duhului sunt închise la unele duhuri, iar la altele pe cale de a se închide. Se pot deosebi de asemenea rănile cauzate de arme față de rănile cauzate de puterile distructive ale unui duh rival. Majoritatea duhurilor în încarnarea aceasta prezintă urme de răni pe întreg corpul, deoarece aceste duhuri sunt vechii zei şi zeițe. În trecutul lor întunecat, ei se războiau atât între ei cât şi cu oştirile luminoase alcătuite din semeni de-ai lor care au rămas alături de Dumnezeu ca şi din îngeri şi ființele naturii luminoase.

18. Pecetea apostolică a sufletului

Se află în partea dreaptă a puterii de purtare a sufletului. Se vede ca un astru multi-luminos. La sufletele apostolice mai vechi în această calitate, pecetea apostolică este mult mai mare. Ea are şi o lumină aparte, argintie cu reflexii aurii. Se poate spune că pecetea apostolică este un accesoriu în plus față de sufletele obişnuite. Acest accesoriu permite unui suflet apostolic să funcționeze în foarte multe feluri şi în foarte multe lumi. Sufletele apostolice pleacă în timpul somnului în diverse lumi ale sufletului, unde prin activitatea lor, smulg suflete de sub auspiciul întunericului şi din robia zeilor. Pecetea apostolică este aşezată doar de Mântuitor şi reprezintă o formă energetică dumnezeiască prin care sufletele apostolice se pot opune apostolilor întunericului. Sufletele apostolice se ocupă mai cu seamă de sufletele care au suferit atacuri energetice şi pierd sânge de suflet.

ATACURILE ENERGETICE

Pentru a înțelege mai bine puterea distructivă a unui suflet, ne vom referi la două categorii de suflete ce există pe Pământ la ora actuală şi anume:

1. suflete atacatoare;
2. suflete atacate.

1. ***Sufletele atacatoare*** sunt acele suflete care nu cunosc sau care ignoră regulile de igienă universale pentru suflet. Astfel, aceste suflete atacatoare îşi folosesc distructiv, întunecat, puterile sufletului de gând, de cuvânt şi de purtare în relația lor cu familia, cu semenii, cu lumea vegetală şi animală, precum şi cu cele cinci elemente. Astfel, din puterile lor de suflet ies sute de raze energetice de joasă rezonanță care pătrund într-o clipită sufletele semene. Dacă se repetă aceste atacuri, „pielea” sufletului cedează, iar prin rănile respective curge sângele luminos de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină. De regulă acest sânge curge pe solul energetic al lumii de îndreptare (lumea materială) şi este cules de către colectorii zeilor. Acest sânge creşte puterea şi tăria „celui rău” în lumea materială cât şi influențele lui întunecate asupra sufletelor. Când „foamea” zeilor de putere este mare, atunci colectorii întunecați iau acest sânge direct din rănile sufletelor atacate. Rănile sufletelor atacate produc dureri acute care îmbolnăvesc şi întunecă sufletul. Nemaiputând alimenta trupul fizic cu lumina de gând, cuvânt, purtare şi lumină, apar treptat mai devreme sau mai târziu dureri şi boli la nivel de trup fizic şi aură umană. Acestea sunt foarte greu de închis şi de vindecat. Capcana cea mai mare în care cad mii de suflete este aceea că apelează la vindecătorii

zeilor şi nu la Dumnezeu şi la vindecătorii Lui din Biserica lui Hristos. Sufletele care fac această greşeală copilarească se înrobesc definitiv zeilor respectivi şi sunt storşi până la moartea trupului fizic de sângele de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Din acel moment sufletul lor se schimbă total deoarece devin una cu zeii, îngerii şi fiinţele naturii întunecate prin amestecul de sânge. Datorită energiei de joasă vibraţie exprimată prin puterile sufletului, sufletele atacatoare prezintă aceleaşi defecte şi leziuni la nivel de sânge de suflet. Bolile lor de suflet, de trup şi aură sunt similare cu cele ale sufletelor atacate de ei. Prea multe suflete atacatoare sunt atrase de apostolii întunecaţi ai zeilor şi aderă la învăţăturile lor întunecate precum şi la tehnicile lor de „ vindecare şi evoluţie" aşa cum le numesc ei. Aceste suflete sunt depărtate treptat de Dumnezeu şi au aceeaşi soartă cu cele amintite mai sus. Până în acest moment, acestor două categorii de suflete li se ascunde faptul că omul a căzut demult de la evoluţia sa în desăvârşire şi că nu se poate întoarce înapoi decât prin Hristos şi prin respectarea regulilor de igienă universale pentru suflet. Aceste suflete sunt ţinute într-o mare minciună şi sunt făcute să creadă că evoluează prin închinare la zei şi prin tehnicile lor de evoluţie. Însă prin puterile sufletului de gând, cuvânt şi purtare alimentează zeii şi îşi pun în pericol sufletele lor, pe cele ale fiilor şi fiicelor lor din viitor. Un alt dezavantaj extraordinar de mare, constă în faptul că dacă există într-o ţară creştină suflete înrobite zeilor, acea ţară va scădea treptat în prosperitate şi belşug deoarece acestea (prosperitatea şi belşugul) vor fi însuşite de ţările zeilor ce înrobesc cu minciunile lor sufletele respective. Astfel s-a constatat că apar tulburări până în materie, la nivel de fenomene meteorologice

noi, bizare, care distrug prin dezastrele provocate de ele stabilitatea geofizică şi climaterică a țărilor menționate anterior.

BOLILE DE SUFLET

Bolile de suflet sunt cauzate aşa cum spuneam de atacuri energetice provenite de la sufletele semene. Ele nasc răni şi pierderea sângelui luminos de suflet, în care se găseşte viața sufletului. Bolile de suflet se împart în patru mari categorii şi anume:

- boli de gând;
- boli de cuvânt;
- boli de purtare;
- boli de lumină (vezi desen 28).

Se poate vorbi despre o hartă a bolilor de suflet, în funcție de atacurile energetice suferite. Astfel se poate stabili că sufletul poate contracta boli în urma atacurilor energetice suferite de la:

a) familie;
b) relațiile cu semenii;
c) boli rezultate din lipsa comunicării cu Dumnezeu (vezi desen 28);

Totodată am stabilit că bolile de suflet se împart în două mari categorii şi anume:

1. bolile contactate de suflet în burta mamei;
2. bolile contactate de suflet din momentul naşterii şi în copilărie;
3. bolile contactate de suflet la maturitate;

4. bolile contactate de suflet la bătrânețe.

19. <u>Peceti, sigle, însemne, medalii, cununi şi podoabe ale sufletului</u>

Sufletele care poartă aceste însemne ale luminii, sunt suflete deosebite. Aceste suflete înțeleg necesitatea respectării regulilor de igienă universale, ale sufletului. Toate aceste suflete le putem regăsi în familiile noastre, în relațiile noastre sociale şi în biserica lui Hristos, formată din preoții Săi. Aceste suflete însemnate cu lumini au capacitatea de a distinge între bine şi rău, între lumină şi întuneric. Ele intuiesc şi simt foarte bine exercitarea întunecată a puterilor sufletelor de gând, cuvânt şi purtare. Sufletele însemnte, sunt suflete trezite care sunt pline de compasiune şi iubire față de toate sufletele semene. Sufletele însemnate lucrează prin toate puterile lor sufleteşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină pentru a întoarce din rătăcire şi din năruire sufletele semene din familii, relații sociale şi din toate locurile unde ajung în decursul vieții lor. Aceste însemne puse pe veşmântul sufletelor arată câte suflete au întors la lumină prin exercitarea puterilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină. În această minunată lucrare ei nu sunt singuri. Aceste suflete mediază prin rugaciune la Hristos pentru semenii lor. Hristos şi sfinții săi din nevăzut şi din lumea materială poartă paşii sufletelor însemnate înspre sufletele care cer să se întoarcă de la manifestarile lor distructive prin puterile lor sufleteşti şi nu stiu cum s-o facă. Prin acțiunile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, sufletele însemnate reuşesc să îndrepte paşii sufletelor semene dezorientate, din nou înspre bisericile lui Hristos. Prin însemnele lor, aceste suflete au puterea de a rupe şi a sparge legăturile de robie ale unui suflet cu zeii, zeițele, îngerii şi

ființele naturii căzute. Însemnele sufletelor luminoase sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină de diferite forme.

Însemnele de gând pot fi ca diademele, aşezate pe capul sufletului. Aceste diademe se văd ca fiind asemănătoare cu apa. În centrul diademei există pietre asemănătoare stelelor, deosebit de strălucitoare confecționate din energii luminoase de gând, asemănătoare apei. Alte însemne de gând sunt purtate de suflete care lucrează la un nivel mai înalt pentru salvarea altor suflete. Aceste însemne arată ca nişte coifuri deosebit de luminoase confecționate din energii dumnezeieşti de gând. Alte însemne de gând arată ca panglici strălucitoare de lumină prinse în părul sufletului. Pe acestea sunt înscrise cuvinte din energii asemănătoare focului sau fulgerului. La capătul panglicilor sunt prinse stele luminoase din energii de lumină argintie cu reflexe aurii (vezi desen 29). Aceste însemne deschid gândurile sufletului către Dumnezeu şi le eliberează din robia zeilor.

Însemnele de cuvânt ale sufletului sunt alcătuite din energii dumnezeieşti de cuvânt. Aceste însemne se văd ca lănțişoare formate din energie de cuvânt, asemănătoare gheții transparente. La capătul lănțişorului există pietre foarte strălucitoare asemănătoare diamantelor. Ele par stele ce îşi aruncă lumina de cuvânt până la sute de metri. Există şi însemne aşezate pe gulerul veşmântului sufletului. Acestea se văd ca panglici strălucitoare de energie de cuvânt. Pe aceste panglici sunt cuvinte scrise cu energii ce se văd ca focul şi fulgerul. La capătul acestor panglici există pietre strălucitoare din energii de lumină argintie cu reflexe aurii. Aceste pietre par stele ce luminează la mari depărtări (vezi desen 31). Am remarcat că sufletele însemnate în acest fel au o caracteristică

aparte. Atunci când vorbesc aceste suflete, energia lor de cuvânt ce iese din gura sufletului se transformă în mii de fulgi multicolori precum fulgii de zăpadă. Aceste energii sunt deosebit de parfumate. Ele se aşează pe sufletele cu care vorbesc. Energia lor vindecă instantaneu orice stare de durere la nivel de suflet şi de trup fizic, relaxând sufletele în cauză datorită rezonanței dumnezeieşti. Aceste suflete sunt mediatoare dumnezeieşti care sting îndată multe conflicte întunecate la nivel de suflete, în familie şi în relațiile sociale dintre suflete. Aceste energii sub formă de fulgi din lumină de cuvânt hristică dau instantaneu cunoaştere dumnezeiască, având rolul de a deschide urechile sufletului către Dumnezeu şi rup firele robiei cu zeii.

Însemnele de purtare ale sufletului sunt prinse pe veşmântul sufletului. Aceste însemne sunt alcătuite din energii hristice de purtare. Acestea sunt de forme diferite. Astfel, unele din ele sunt prinse pe umeri şi sunt asemănătoare oarecum cu gradele din armată. Acestea se văd ca nişte panglici strălucitoare de energie de purtare asemănătoare focului şi fulgerului. Pe ele sunt înscrise cuvinte în dialectul prim al sufletului. Aceste cuvinte se văd ca nişte energii de lumină argintie cu reflexii aurii. La capătul acestor panglici sunt pietre strălucitoare precum stelele, formate din energii de gând şi cuvânt ce se văd ca apa şi diamantele. Alte însemne se văd oarecum asemănătoare medaliilor din armată şi sunt prinse pe pieptul veşmântului sufletesc, în timp ce altele se văd ca panglici de lumină prinse pe mânecile veşmântului de suflet. Sunt anumite însemne speciale care sunt brâuri de energie de purtare hristice ce înfăşoară mijlocul veşmântului sufletului.

Acestea sunt formate din energii hristice de purtare, sunt foarte strălucitoare şi se văd ca focul şi fulgerul ce îşi aruncă lumina până departe. Alte însemne sunt sub forma unor încălțări formate din energie de purtare ce se vede ca focul şi ca fulgerul. Anumite suflete posedă adevarate armuri, platoşe minunat lucrate cu arabescuri şi modele inscripționate pe ele. Acestea sunt deosebit de strălucitoare şi se văd ca focul arzând şi ca fulgerul. Aceste categorii de suflete au întotdeauna în mâna dreaptă lumini aseamănătoare săbiilor alcătuite din aceleaşi energii ca platoşa. La multe din aceste suflete se observă energii similare asemănătoare unor scuturi strălucitoare ce învelesc mâna stângă. Pe aceste scuturi se văd înscrise arabescuri din lumini strălucitoare şi cuvinte scrise în lumini argintii cu reflexii aurii.

Însemnele de lumină ale sufletului. Există o categorie distinctă de suflete însemnate cu efigii de lumină. Aceste suflete minunate, sunt sufletele care se află într-o comuniune neâncetată cu Hristos Domnul. Sufletele de acest gen sunt întâlnite în familii, în relațiile sociale, dar sunt regăsite în număr mare în biserici, mănăstiri şi locuri retrase în munți. Aceste suflete slabe în trup, dar nemăsurat de puternice în sufletul lor care este în Hristos, se caracterizează prin faptul că încălțările şi veşmântul sufletului este format din energie de lumină hristică. Aceasta lumină este nespus de strălucitoare, de culoare argintie, cu reflexii aurii. Multe din aceste suflete poartă pe capul sufletului o cunună frumos împletită din energii de lumină, iar pe degetul inelar poartă un inel din aceeaşi energie. Piatra inelului se vede ca o stea strălucitoare din lumină argintie cu reflexii aurii. Prin clarvedere aceste suflete se văd de la

depărtări foarte mari. Nu putem să spunem decât că ne bucurăm că aceste suflete încep să fie din ce în ce mai multe, atât în lume, printre noi, cât şi în locurile retrase, afară din lume şi de forfotul ei.

LEGĂTURILE SUFLETULUI CU TRUPUL FIZIC

Între suflet şi trupul fizic există nenumărate legături energetice. Aceste legături fac imposibilă plecarea structurilor sufletului precum şi a celorlaltor structuri energetice (spiritul,duhul), până în momentul în care sufletul părăseşte definitiv corpul fizic. Legăturile sufletului cu trupul fizic sunt esențiale pentru om, deoarece dacă sunt efectuate în condiții bune, comportamentul şi viața omului în lumea fizică este optimă. Principalele legături ale sufletului cu trupul fizic sunt între linia divină şi planurile cuantice ale celor două structuri. Apoi sunt legăturile energetice între puterile sufletului (de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină) şi puterile trupului fizic. Mai există legăturile între spiritul sufletului şi locuința sa prin care se exprimă în trupul fizic dar şi între spiritul sufletelor toate şi locuința sa prin care se exprimă în trupul fizic. Fiecare din aceste legături energetice mai au la rândul lor legături subconexe din suflet în trupul fizic (vezi desen 33). S-a observat că există o gamă de defecte ale legăturilor dintre suflet şi trup începând încă din burta mamei şi până în momentul plecării sufletului din lumea fizică. Putem deci vorbi despre patru mari defecte ale legăturilor dintre suflet şi corp în decursul unei încarnări şi anume:

1 - defecte de legături între suflet şi corp ce apar în burta mamei;
2 - defecte de legături între suflet şi corp ce apar în copilărie;
3 - defecte de legături între suflet şi corp ce apar la maturitate;
4 - defecte de legături între suflet şi corp ce apar la bătrâneţe.

1. Defecte de legături între suflet şi corp ce apar în burta mamei

Naşterea sufletului în burta mamei

Naşterea în lumea de îndreptare (lumea materială) a duhurilor prin suflet, în corpul fizic, a fost este şi va fi un fenomen energetic de anvergură cosmică, o minune dumnezeiască. După momenul în care spiritul şi-a alcătuit legăturile cu duhul, urmează ca spiritul să îşi formeze legăturile prin duh cu sufletul. După aceea spiritul îşi formează legăturile prin duh şi suflet cu trupul fizic aflat încă în burta mamei. Majoritatea defectelor de legături între suflet şi trup sunt cauzate de atacuri energetice suferite de mamă sau de atacurile energetice exercitate de mamă. În amândouă cazurile, sufletul copilului suferă de timpuriu leziuni la nivel de suflet şi la nivel de organe ale sufletului. Aceste leziuni se văd precum tăieturile în trupul fizic. Aceste tăieturi permit scurgerea de sânge de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Astfel sufletul micuţului nu îşi mai poate alcătui trupul fizic în condiţii optime şi nici nu îşi poate face legăturile într-un mod corect între suflet şi trup. Aceste leziuni la nivel de suflet nasc dureri care declanşează

boli mai mici sau mai mari (iremediabile) la nivel de suflet. Atacurile de gând, cuvânt, purtare şi lumină suferite de copil încă din burta mamei, permit întunecarea sufletului prin scăderea proporției de sânge de lumină. Din acel moment copilul capătă o rezonanță de vibrație joasă de energie de gând, de cuvânt, de purtare şi lumină. Astfel duhul său devine vizibil pentru zeii, zeițele şi ajutoarele lor îngerii şi ființele naturii căzute. Toți aceştia alcătuiesc scenarii de viață prin jocuri întunecate în care introduc pe mama si tatăl copilului. Aceste lucruri au ca scop distrugerea sufletului copilului sau imprimarea unor serioase handicapuri stânjenitoare pentru tot restul vieții sale după naştere. Aceste handicapuri sunt la nivel de puteri de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Odată născut copilul, el se află în imposibilitatea de a rezona cu energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină dumnezeiască. Într-un cuvânt omul respectiv în viața lui de după naştere nu va beneficia de mijloacele prin care să creadă în Dumnezeu sau să poată pricepe tâlcurile şi minunile dumnezeieşti petrecute în biserici şi în viața lui. Toate aceste handicapuri la nivel de puteri de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale sufletului copilului se datorează în primul rând comportamentului sexual neigienic spiritual al părinților în momentul conceperii copilului. Actul sexual între părinți în momentul conceperii viitorului copil nu se realizează numai la nivel de trup fizic, numai aşa cum se vede sau cred oamenii. Actul sexual este în primul rând o uniune energetică la nivel de puteri de gând, cuvânt, purtare şi lumină, la nivel de spirit, duh, suflet şi aură între cei doi părinți.

Cine sunt copii noştri?

Aducerea pe lume a unui suflet este o mare responsabilitare pentru părinți, atât spirituală cât şi materială.Trebuie subliniat că există două mari categorii de părinți şi anume:

a - fii şi fiice de Dumnezeu. Aceştia sunt duhuri create după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Prin unirea celor doi, aceştia cheamă la încarnare trei categorii de duhuri şi anume:

- zei si zeițe care doresc să se reîntoarcă în lumina lui Dumnezeu, în şcoala duhurilor şi care vin la încarnare pentru prima dată.

- zeii si zeițele care au mai fost la încarnare şi care vin din periferea lumii şcoală a duhurilor, din locul numit astral.

- zeii şi zeițele care au mai venit cel puțin odată sub auspiciul lui Hristos în ultimii 2000 de ani. Mai există şi o altă categorie de suflete întunecate venite direct din regatele întunecate ale zeilor şi zeițelor care nu s-au întors la Dumnezeu.

b - fii şi fiice de zei. Aceştia sunt suflete create cândva după chipul şi asemănarea zeilor si zeițelor. Aceştia au procreat la rândul lor chipuri şi asemănări după ei. Înainte de Hristos toți aceştia trăiau o singură viață după care dispăreau definitiv. După Hristos ei nu mai mor definitiv şi aşteaptă învierea la venirea a doua a Mântuitorului. Învierea este procesul energetic de învățare şi manifestare împreună cu părinții lor în lumea şcoală a duhurilor. Astfel pentru a aduce pe lume un suflet similar cu al părinților, aceştia trebuie să accepte reguli minime de igienă a sufletului. Ideal este ca părinții să nu mai fi avut contacte sexuale şi cu alți parteneri înainte de procrearea unui

copil. Dacă ei au făcut totuşi lucrul acesta, atunci preiau toate bolile şi toate manifestările întunecate din sufletele şi trupurile cu care s-au împreunat. Din această cauză vor aduce pe lume un suflet de copil care le va produce suferințe mari. Dacă în momentul perioadei de graviditate mama şi tatăl vor primi sau vor exercita atacuri energetice între ei, în familie sau în relațiile lor cu semenii, sufletul copilului care deja avea o rezonanță vibratorie joasă, va fi şi mai afectat. S-a remarcat însă că toate aceste suferințe ce se pot întampla părinților şi copiiilor se pot remedia instantaneu prin respectarea unor reguli de igienă chiar şi în al 12-lea ceas. Astfel părinții trebuie să se căsătorească în biserică înainte de a se împreuna şi de a procrea. Dacă totuşi nu s-a putut întâmpla acest lucru este bine ca părinții să se spovedească sincer înainte de uniunea lor religioasă şi să se întoarcă de la obiceiurile lor defectuoase. Apoi trebuie să boteze sufletul copilului în biserică. Dacă aceste reguli de igienă spirituală se respectă, prin aceste ritualuri energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină dumnezeiască, întunericul şi defectele produse dispar din sufletele părinților şi copilului. Singurele pericole ce privesc părinții şi viitorul copilului constau în rătăcirea din nou a sufletelor părinților de la Dumnezeu.

2. Defectele de legături între suflet şi trup ce apar în copilăria sufletului

Copilăria sufletului copilului este deosebit de importantă pentru misiunea cu care vine duhul la încarnare prin suflet în trupul fizic. Părinții trebuie să păstreze lumina din gândurile, cuvintele şi purtările sufletului de copil pentru ca puterile lui sufleteşti să sporească în comportare creatoare, luminoasă față

de familie şi semeni şi să nu fie distructivă sau întunecată. Pentru aceasta, părinţii trebuie să fie la rândul lor creatori de lumină şi nu de distugere prin puterile lor sufleteşti de gând, cuvânt şi purtare faţă de familie şi semeni. Pentru aceasta este necesară comunicarea permanentă a sufletelor acestora cu Dumnezeu şi biserica Lui de pe pământ, unde află regulile de igienă pentru suflet şi îşi remediază micile sau marile defecte apărute la nivel de suflet. În perioada copilăriei sufletului, orice încălcare a regulilor de igienă la nivel de suflet între părinţi, le scade automat rezonanţa şi îi readuc sub infuenţele întunecate. Coaliţia întunericului reuşeşte în multe familii să despartă părinţii. Acest dezastru energetic pentru sufletele părinţilor se răsfrânge auspra copilului care este legat puternic de părinţii săi prin energii de putere de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Astfel dacă părinţii divorţaţi îşi găsesc alţi parteneri, vor prelua iarăşi toate bolile de suflet şi toate vibraţiile joase ale sufletelor acestora. Aceştia vor fi automat transmise sufletului copilului care va fi afectat grav. Am văzut însă că Dumnezeu cercetează neîncetat inimile părinţilor. Acolo unde vede că există dorinţa de reîntoarecere în lumină, Hristos aşează în calea lor situaţii de viaţă prin care trimite suflete luminoase capabile să umple cu lumină puterile de gând, cuvânt şi purtare ale părinţilor divorţaţi. Astfel prin noi uniuni religioase, Hristos aduce echilibrul în viaţa mamei la care a rămas copilul şi în viaţa tatălui copilului. Şi în acest caz, proaspăt căsătoriţii trebuie să respecte regulile de igienă dintre ei la nivel de suflet pentru ca întunericul să nu se infiltreze iarăşi, iar lucrarea luminii să nu fi fost în zadar. Astfel legăturile luminoase dintre sufletul şi trupul copilului se restabilesc prin lipsa de conflicte între părinţi (care

apar numai atunci când se mint şi se înşeală unul pe celălalt prin gândul, cuvântul şi purtările lor).

3. Defectele de legături între suflet şi trup ce apar la maturitate

Dumnezeu a aşezat în omul creat după chipul şi asemănarea lui, puterile Sale dumnezeieşti. Omul trebuie să îşi antreneze aceste puteri în lumină, în armonie cu familia şi semenii. Odată ajuns la maturitate, sufletul copilului fără comuniune de gând, cuvânt şi purtare cu energiile dumnezeieşti din biserică nu va şti să îşi antreneze puterile în lumină. Astfel acesta nu va afla şi nu va pricepe regulile de igienă necesare ca sufletul său să îşi atingă misiunea din încarnarea aceasta. El îşi va manifesta defectuos energiile de suflet în familie şi în relațiile cu semenii. Astfel atacurile primite şi exercitate de el îi vor îmbolnăvi sufletul şi îi vor pune în pericol legăturile luminoase dintre suflet şi trup care se va îmbolnăvi şi el din lipsă de lumină. Mai mult, se va nărui prin relațiile intime, neigienice din punct de vedere spiritual cu alte suflete, care vor infiltra în el bolile lor şi vibrațiile energetice joase. Pe toate acestea le va vărsa la rândul lui în femeia cu care va avea copii. Aceştia vor primi în ei încă din burta mamei bolile şi vibrațiile joase ale lui la care se vor adăuga cele ale mamei preluate de la partenerii intimi de dinainte de procreerea copilului. Astfel acelaşi rău se va maifesta la infinit mereu prin alte forme.

4. Defecte între suflet şi trup ce apar la bătrânețe

Am considerat şi vom considera mereu că sufletele ajunse la bătrânețe fără Dumnezeu, ne oferă un peisaj trist, lugubru,

care nu ar trebui niciodată să se întâmple unui chip domnesc. Acestea sunt pline de boli de suflet, de trup şi de aură. Lipsa de comunicare a puterilor sufleteşti ale acestora cu puterile dumnezeieşti din biserică îi aduc mereu pe aceştia în situația să îşi dorească moartea care se încăpățânează să vină pentru a-i izbăvi de greşeli, boli şi dureri de tot felul. După revoluția din decembrie 1889, am remarcat o categorie aparte de suflete aflate în condiții mult mai grele decât cele menționate anterior. Aceste suflete s-au lepădat de Dumnezeu şi de lumina lui şi s-au închinat la diferite categorii de zei, zeițe, îngeri şi ființe ale naturii căzute. Aceste suflete şi-au însuşit învățăturile lor şi metodele lor de vindecare ale aurei şi trupului, dar şi-au pierdut astfel mântuirea sufletului. Pentru această categorie de suflete încarnarea aceasta a fost în zadar. Mai rău, toate aceste suflete nu se vor duce în astral, ci vor fi prinse în vreun regat întunecat al vreunui zeu sau zeiță sau la discreția vreunui înger ori spirit al naturii căzute care îl vor seca continuu de puterile duhului. Am văzut însă că există multe modalități de mântuire ale acestor suflete pe perioada vieții lor şi chiar smulgerea lor din iadurile întunecate ale zeilor şi zeițelor întunecate sau ale îngerilor şi ființelor naturii căzute. Aceste acțiuni de salvare ale acestor suflete sunt inițiate de Hristos şi oastea Sa formată din suflete apostolice aflate în lumea materială şi din sfinții şi îngerii de lumină ce îi stau alături în toate lumile. Hristos creează situații de viață de mare anvergură numite jocurile vieții sau jocurile luminii. Domnul tuturor sufletelor aduce suflete apostolice luminoase din multe locuri, care lucrează la puterile de gând, cuvânt şi purtare ale sufletelor care se închină la zei şi practică învățăturile lor. Încet, încet, lumina din gândurile, cuvintele şi purtările sufletelor apostolice ale lui Hristos intră în

gândurile, cuvintele şi purtările sufletelor întunecate de peceţile zeilor. Treptat, întunericul din gândurile, cuvintele şi purtărilor acestora se luminează şi reîncep să distingă adevărul de minciună şi lumina de întuneric. Reuşesc astfel să facă diferenţa dintre Dumnezeu şi învăţaturile Lui, dintre zeii, zeiţele, îngerii şi fiinţele naturii căzute şi învăţăturile lor. Ei se reîntorc la biserica lui Dumnezeu care le este menită şi reuşesc astfel să reintre în misiunea pe care duhurile lor şi-au stabilit-o înainte de a veni la încarnare. Misiunea pe care fiecare duh şi-o stabileşte înainte de a veni la încarnare este alcătuită din două mari teme care trebuiesc duse la îndeplinire:

1 - Să afle regulile de igienă din biserică. Aceste reguli dau posibilitatea sufletului să îşi remedieze defectele puterilor de suflet şi a bolilor de suflet.Această remediere este necesară pentru ca sufletul să strângă cât mai multă lumină de gând, cuvânt şi purtare din cele trei mari direcţii:

- linia familiei
- linia - relaţiilor cu semenii
  - relaţiilor cu lumea animală
  - relaţiilor cu cele 5 elemente
- linia relaţiilor cu Dumnezeul luminii.

Prin fiecare suflet, mereu altul, prin care duhul vine de fiecare dată la încarnare, acesta se mântuie şi se reîntoarce în lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu, unde îşi continuă desăvârşirea alături de Dumnezeu şi de învăţăturile Lui luminoase nemuritoare.

LUMINA SUFLETULUI

Lumina sufletului reflectă cât de mult munceşte duhul într-o încarnare prin suflet, trup şi aură.Totodată lumina sufletului arată procentul pe care sufletul l-a îndeplinit vis-a-vis de misiunea pe care el însuşi şi-a stabilit-o înainte de a coborî la încarnare. Lumina sufletului este suma luminilor de puteri de gând, cuvânt şi purtare strânse în viaţa aceasta.O lumină mare a sufletului arată că sufletul întreţine o comuniune mare de gând, cuvânt şi purtare cu Dumnezeu şi biserica Lui. O lumină mare a sufletului arată totodată un suflet sănătos, care nu prezintă boli de suflet, de trup sau de aură. Aceasta, deoarece în biserică se întâmplă un proces similar cu locurile unde se spală şi se curăţă maşinile de agenţi corozivi sau cu locurile unde se repară maşinile de „bolile”, defectele lor de gândire (calculator), de sunet (claxon şi zgomotul caracteristic funcţionării unei maşini), de purtare (funcţionare în bune condiţii). Tot aşa şi sufletele ajunse în biserică încap pe mâna unor fiinţe care remediază pe loc defectele de suflet. Există însă o regulă pe care duhul trebuie s-o îndeplinească şi anume, după ieşirea din biserică să nu mai „defecteze” sufletul. Prin clarvedere biserica se vede ca o instituţie luminoasă condusă de Hristos, în care se repară sufletele oamenilor. Se poate vorbi despre istoria bisericii cât şi despre principul ei de funcţionare.

ISTORIA ŞI PRINCIPUL DE FUNCȚIONARE AL BISERICII CREŞTINE

Funcționarea bisericilor creştine a început după jertfa pe cruce a lui Hristos. Bisericile pământeşti au fost ridicate în locul în care cu mult timp în urmă erau deja înființate bisericile nevăzute. Aceste biserici nevăzute lucrau de mult timp pentru pregătirea sufletelor care urmau să se întoarcă în lumina lui Dumnezeu.

Bisericile nevăzute serveau încă dinaintea apariției bisericilor pământeşti, ca adăpost pentru zeii şi zeițele mici, precum şi pentru ajutoarele lor, îngerii şi ființele naturii căzute. Ei găseau protecție în aceste biserici, în fuga lor din calea zeilor şi zeițelor puternice şi din fața slujitorilor întunecați ai acestora care urmăreau să-i dezbrace de putere şi să le distrugă duhurile. Principiul de funcționare al bisericilor pământeşti are la bază lumina lui Dumnezeu în care este ştiința desăvârşirii duhurilor prin puterile de gând, cuvânt şi purtare. Bisericile pământeşti sunt locuri infiltrate adânc în regatele pământeşti ale zeilor. În aceste biserici se amintesc la fiecare slujbă regulile de igienă pentru sufletele zeilor care doresc să se reântoarcă la Dumnezeul lor, precum şi pentru toți fii şi fiicele lor care se pot mântui prin trecerea lor în lumina lui Dumnezeu care le asigură viața veşnică prin naşterea lor din nou. Se poate afirma că biserica creştină se comportă ca un atelier de reparații a sufletelor care îşi exercită greşit puterile lor sufleteşti de gând, cuvânt şi purtare. Astfel, folosind greşit aceste puteri, sufletele lor se întunecă şi se îmbolnăvesc. Fiecare intrare în biserică a unui suflet, este un nou început pentru acesta, o nouă şansă de a o lua de la început în direcția luminii. Cu fiecare intrare în

biserică sufletele sunt remediate de defectele lor. Aceste şanse sunt date zilnic sufletelor până când conştientizează scopul lor, în fiecare încarnare. Asta deoarece sufletele după ce sunt vindecate în biserică se întorc iarăşi în lume şi greşesc cu gândul, cuvântul şi purtarea față de familia lor, față de semenii lor şi față de Dumnezeu. Însă cu fiecare greşeală, cât de mică, sufletul se îndreaptă încet, încet către lumina lui Dumnezeu. Astfel sufletul respectiv înțelege lucrarea minunată a lui Hristos pentru sufletele Lui pe care El o desăvârşeşte neâncetat de două mii de ani încoace în fiecare biserică nevăzută sau văzută de ochi omeneşti. Pentru fiecare structură energetică a omului (spirit, duh, suflet, trup, aură) care suferă prin comportamentul greşit de manifestare a puterilor omului, există ființe de lumină aflate sub supravegherea directă a lui Hristos. Dacă în cărțile anterioare intitulate „Ce este spiritul” şi „ Ce este duhul” am arătat lucrările acestor ființe pentru remedierea defectelor structurilor respective, în această carte ne vom referi la lucrările de vindecare asupra sufletului.

BISERICA VĂZUTĂ

Nu există suflet care să nu fi trecut măcar odată în viață pe lângă o biserică creştină. Pentru un clarvăzător, contrapartea energetică a unei biserici pământeşti este minunată la privit. Fiecare turlă cu toata partea ei de zidărie până sub temelie este construită din energii distincte. Astfel o turlă este construită din energie de gând şi se vede precum apa luminoasă, foarte strălucitoare, de culoare albastru-verzui. Altă turlă este construită din energie de cuvânt şi se vede ca gheața

strălucitoare ca diamantul şi translucidă. Altă turlă este construită din energie de cuvânt şi se vede ca focul şi fulgerul. Altă turlă este alcătuită din energie de lumină şi se vede ca o lumină prea strălucitoare de culoare argintie cu reflexe aurii. În interiorul bisericii, podeaua acesteia se vede parte de energie de gând, parte de energie de cuvânt, parte de energie de purtare, parte de energie de lumină. Astfel te vezi păşind în biserică ca pe apă adâncă fără să te scufunzi, pe foc şi fulgere fără să te arzi şi pe lumină arzătoare fără să te mistui în flăcări. Prin fiecare cruce aşezată de-asupra fiecărei turle, trece câte o linie divină asemănătoare liniei divine a sufletului, însă de dimensiuni mult mai mari. În faţa şi în spatele bisericii există porţile de intrare ale duhurilor şi de ieşire a lor din lumea de îndreptare a duhurilor (lumea materială). Prin poarta de intrare intră duhurile ce vin cu misiunea lor de strângere de lumină, de gând, cuvânt şi purtare în trecerea lor pe pământ în relaţiile lor cu familia şi semenii. Duhurile care intră prin poarta de intrare la încarnare sunt acoperite de patru învelişuri energetice pe care noi le numim suflet, trup, aură şi plase mesianice. Prin poarta de ieşire, duhurile ies din lumea materială şi se duc în astral unde îşi pregătesc viitoarea încarnare, îndrumaţi de Hristos şi de duhurile care îl urmează. În dreptul uşilor dintre locurile sfinte din interiorul bisericii şi locul numit „sfânta sfintelor" unde intră doar preoţii şi regele, există portaluri imense de lumini de energii de gând, cuvânt şi purtare. Aceste uşi de intrare, leagă toate lumile creaţiei cu lumea materială. În afară de aceste portaluri nu mai există altele de aceeaşi anvergură, deoarece sunt create de însuşi Hristos, încă dinainte de a coborî pe pământ pentru a se jertfi pentru mântuirea tuturor fiinţelor depărtate de Dumnezeu. Portalurile respective sunt de foarte

mari dimensiuni (până la câteva sute de metri diametru) acolo unde se cer smulse imediat suflete de sub robia întunecată în care ele însele se bagă din neştiinţă. Peste biserica pământeană se află cealaltă biserică, biserica cerească. Această biserică cerească este de dimensiuni mult mai mari decât cea pământească. Biserica cerească este construită de Hristos din energiile sufletului său, energii nemuritoare de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Ea se vede ca un amestec deosebit de strălucitor din apă de lumină, din foc si fulgere, din gheaţă şi din lumini strălucitoare. În jurul acestei biserici se formează lumini minunate asemănătoare curcubeelor şi jerbelor luminoase similare focurilor de artificii.

SLUJITORII BISERICII PĂMÂNTEŞTI

Prin clarvedere sufletele slujitorilor bisericii pământeşti se văd în chip minunat. Sufletele lor puternice cu gândul se văd ca apa luminoasă. Sufletele puternice cu cuvântul se văd ca pietrele preţioase transparente şi foarte luminoase. Sufletele puternice cu purtarea în sfinţenie se văd ca focul şi ca fulgerul. Sufletele puternice în Hristos cu gândul, cuvântul şi purtarea se văd ca lumina preacurată de culoare argintie cu reflexe aurii. Îmbrăcămintea acestor suflete luminoase se vede ca lumina vaporoasă de apă, zăpadă, foc, fulgere şi lumini strălucitoare. Toate aceste fiinţe luminoase sunt oameni mântuiţi aflaţi în lumina lui Hristos. Noi îi cunoaştem sub denumirea de sfinţi ai bisericii, apostoli ai lui Hristos, prooroci şi luptători, războinici ai luminii nemuritoare. Lângă ei sunt mulţimi nesfârşite de îngeri şi fiinţe ale naturii care sunt în lumina lui Dumnezeu.

Lumina lui Dumnezeu înseamnă gândurile, cuvintele şi purtările Lui bune, iubitoare, nedistructive. Între Hristos şi toate aceste fiinţe există armonie desăvârşită de gând, cuvânt şi purtare. Acest fenomen energetic se numeşte în biserică părtăşie în Hristos şi că „Hristos se află în acele fiinţe, iar acele fiinţe se află în Hristos”. Acest prim pas al desăvârşirii tuturor fiinţelor învăţate de Dumnezeu se numeşte în biserică „toţi în Dumnezeu şi Dumnezeu în toate”. Această caracteristică energetică arată că gândurile, cuvintele şi purtările acestor fiinţe sunt similare cu cele ale lui Dumnezeu. În biserica pamânteană se preiau energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină necesare pentru repararea sufletelor. Astfel între cele două biserici există o armonie desăvârşită (vezi desen 34). În biserica pământeană au loc trei fenomene energetice deosebit de importante pentru toate structurile energetice (spirit, duh, suflet, trup, aură) şi anume:

1. Evanghelizarea. Acest proces constă în vestirea numelui Adevăratului Dumnezeu precum şi a principalelor reguli de igienă pentru toate structurile energetice ale omului. Tot în această evanghelizare se specifică despre „vestea cea bună”. Această informaţie energetică se referă la faptul că de două mii de ani încoace toate fiinţele rătăcite de la Dumnezeu se pot reântoarce la el şi se pot „naşte din nou”. Această naştere din nou este valabilă pentru zeii, zeiţele şi ajutoarele lor care doresc reântoarcerea în lumină. Naşterea din nou este valabilă mai ales pentru toţi fiii şi fiicele de zei, zeiţe, îngeri şi fiinţe ale naturii care doresc să nu mai moară niciodată şi să trăiască veşnic. Naşterea din nou prin Hristos le dă tuturor acestor fii şi fiice de zei posibilitatea de a fi înfiaţi de Dumnezeu şi de a se desăvârşi alături de El şi de părinţii lor. Acest proces energetic

de cuvânt, numit evanghelizare, se desfăşoară atât în biserica pământească cât şi în biserica cerească, pentru ca vestea cea bună a lui Hristos să fie auzită de toate ființele rătăcite de la El.

2. Vindecarile structurilor energetice (spirit, duh, suflet, trup, aură). Aceste fenomene energetice se întâmplă atât în biserica cerească pentru ființele ce se reântorc şi doresc să vină la reâncarnare, cât şi în biserica pâmântească pentru ființele intrate la reâncarnare, supuse greşelii prin neştiința lor sau prin lipsa antrenamentului în lumină. Acest fenomen energetic numit vindecare presupune trei paşi şi anume :

- participarea la slujbă şi spovedania;
- împărtăşania;
- vindecarea propriu zisă prin tehnica divină de vindecare prin energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină numită „slujba sfântului maslu”.

3. Naşterea din nou. Constă în schimbarea efectivă a structurilor energetice defecte, cu altele noi. La fiii şi fiicele de zei, zeițe, îngeri şi spirite rătăcite de la Dumnezeu, această tehnică energetică constă în schimbarea tipului şi asemănării ființelor după părinții lor cu chip şi asemanare după chipul şi asemănarea lui Hristos. Astfel se poate remarca prin clarvedere cum aceste ființe pierd trupul muritor şi primesc unul nemuritor. S-a văzut de asemenea că naşterea din nou se întâmplă atât copiilor prin botezul creştin cât şi prin cununia religioasă şi prin slujba de înmormântare a trupului fizic.

ASISTAREA SUFLETULUI

Sufletul omului este asistat pe tot timpul vieții lui pe pământ, de Hristos şi sfinții Săi. Împreună cu ei sunt mii de miliarde de îngeri şi spirite ale naturii luminoase. Fiecare suflet care merge la biserică merge împreună cu îngerii săi veghetori şi păzitori precum şi cu ființele naturii veghetoare. Fiecare suflet are cel puțin trei îngeri veghetori care îl veghează în familie, în relația lui cu semenii şi în relația lui cu Dumnezeu. De asemeni sufletul mai are îngeri veghetori şi păzitori ai puterilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Tot sufletului îi sunt alocați îngerii întrupători şi destrupători precum şi îngerii reparatori ai sufletului în anumite situații. Spiritele naturii se împart pentru suflet după acelaşi sistem amintit mai sus. Aceste minunate ființe se ocupă cu păstrarea armoniei sufletului cu toate locurile, plantele şi animalele de pe pământ, precum şi cu echilibrarea lui cu cele cinci elemente. Fiecare suflet este repartizat la naştere unui duh desăvârşit din oastea lui Hristos. Acest sfânt al bisericii monitorizează sufletele ce intră la încarnare prin biserica lui. Există şi sfinți de nume ai sufletului repartizați ca îndrumători pentru acesta. Există un duh desăvârşit care răspunde în fața lui Hristos pentru buna comportare a tuturor duhurilor ce se încarnează prin suflet şi aură în România. Privind prin clarvedere acest duh are o înălțime de 1.95 metri. Părul lui pare din zapadă de lumină, iar fața sa este ca soarele. Haina sufletului se vede ca apa luminoasă. Brâul şi încălțările se văd ca focul şi fulgerul. Lumina duhului său este distinctă şi se vede de la mari depărtări. Numele său pământean era Andrei. Ființele din bisericile cereşti pot fi în multe locuri deodată în acelaşi timp.

Ei lucrează prin slujitorii bisericilor pământene pentru naşterea din nou a sufletelor, precum şi pentru vindecarea lor şi păstrarea acestora în bune condiții pe tot timpul încarnării lor. Ca şi ființele din biserica cerească şi slujitorii bisericilor pământeşti au prinse pe veşmintele sufletului precum si pe contrapartea veşmintelor preoțeşti cununi, sigle, podoabe, medalii şi însemne de lumină aşezate de Hristos, de Fecioara Maria, de sfinți, îngeri şi spirite ale naturii luminoase. Aceste însemne sunt confecționate din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină sau din amestecul acestor energii. Aceste însemne sunt deosebit de luminoase la privit. Prin clarvedere veşmintele preoțeşti se văd acoperite cu pietre strălucitoare ca aştrii sau ca stelele. De aceste pietre sunt prinse panglici din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Acestea se văd ca apa, cleştarul, focul şi fulgerele, sau ca lumina soarelui. Pe aceste panglici sunt înscrise cuvinte în limba primordială a sufletelor. Aceste cuvinte sunt scrise cu energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină şi se văd precum pietrele de care sunt prinse panglicile.

EVANGHELIZAREA PENTRU SUFLETE

Privit prin clarvedere, fenomenul energetic numit evanghelizare pentru suflete se desfăşoară în două etape şi se caracterizează prin două tipuri de manifestări:

a) Manifestarea evanghelizării în biserica cerească;
b) Manifestarea evanghelizării în biserica pamântească;

Prima manisfestare este specifică slujitorilor bisericii cereşti. Energia de cuvânt rostită se vede precum ape de lumină

care ajung în toate lumile şi în toate regatele zeilor. A doua manifestare este caracterizată prin citirea de către preoți a „sfintei evanghelii”. Acest fenomen energetic al puterii dumnezeieşti de cuvânt se vede prin clarvedere ca şuvoaie de apă luminoasă ce tâşnesc şi se împrăştie în contrapartea energetică a lumii materiale. Clopotul bisericii pământene are şi el o contraparte energetică astfel că prin bătăile lui se nasc lumini de energii de cuvânt dumnezeieşti. Aceste energii rup şi desfiinţează eresurile (învăţături) păgâne. Aceste eresuri sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale zeilor şi ajutoarelor acestora, prin care leagă şi urmăresc sufletele de pe pământ. Astfel, prin simpla bătaie a clopotelor se desfiinţează lucrătura de o zi a zeilor şi pier influenţele lor asupra sufletelor. Această luptă la nivel de energie de cuvânt se poartă de mai multe ori pe zi. Prin bătaia clopotelor, energia de cuvânt emisă prin slujitorii bisericii pământeşti sparge norii energetici de cuvânt. Aceştia se văd prin clarvedere ca nişte ape mari care plutesc în contrapartea energetică a cerului pământesc. Odată sparţi aceşti nori formaţi din energii de cuvânt, peste contrapartea energetică a pământului cade o ploaie energetică de cuvânt care hrăneşte creaţia şi sufletele. Această hrană este preţioasă îndeosebi pentru sufletele apostolice care se întăresc şi lucrează în lumină, înfăptuind binele în toate structurile sociale de pe pământ. Această hrană îi întăreşte în lupta lor cu sufletele apostolice întunecate ale zeilor care la rândul lor umplu pământul, fiind infiltraţi în multe structuri sociale.

NAŞTEREA DIN NOU A SUFLETULUI

Acest fenomen energetic urmează aceleaşi etape de manifestare menționate anterior. Se poate vorbi aici despre o adevarată chirurgie dumnezeiască. Sunt ființe care schimbă structurile vechi ale sufletelor cu structuri noi. Aceste ființe lucrează cu energii de lumină de gând, cuvânt şi purtare dumnezeieşti. Amândouă ritualurile, din cer şi de pe pământ par să se întâmple aproape în acelaşi timp. Energiile de gând, cuvânt, şi purtare pline de lumină ale slujitorilor din biserica nevăzută, sunt urmate de energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină a preoților pământeni prin care acestea se exprimă.

VINDECAREA SUFLETELOR

Vindecarea sufletelor se face de către slujitorii bisericii cereşti prin slujitorii bisericii pământeşti. Acest fenomen energetic constă într-o adevărată chirurgie de lumină, de gând, cuvânt şi purtare. Această vindecare este posibilă instantaneu pentru sufletele care doresc să se întoarcă de la manifestarea greşită a puterilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Prin spovedanie, sufletului i se stabileşte diagnosticul. Prin sfântul maslu se vindecă sufletul de neputințele lui. La plecare, fiecare suflet primeşte o medicamentație de energie de gând, cuvânt, purtare sau lumină. Aceste medicamente i se dau sufletului pentru cazurile în care este pus în situația de a se manifesta defectuos prin puterile sale de gând, cuvânt, purtare sau lumină, în familie sau în relația lui cu semenii. Atunci sufletul are la îndemână „pastile" sau „hapuri" cu ajutorul cărora poate să

preântâmpine apariția viitoarelor boli de suflet sau să elimine bolile apărute deja în urma comportamentului greşit. Aceste pastile sau hapuri pentru suflet pot fi constituite din energii de gând, de cuvânt, de purtare sau de lumină. În limbajul primordial al sufletului vorbit în biserica cerească, chiar aşa sunt numite: „pastile" şi „hapuri". În limbajul pământean al bisericii, aceste pastile sau hapuri se numesc acatiste. Ele sunt sub forma unor mici broşuri, nu mai mari de 10-20 pagini. Pentru un clarvăzător acatistele se împart în patru mari categorii şi anume:

- acatiste de gând;
- acatiste de cuvânt;
- acatiste de purtare;
- acatiste de lumină.

Prin clarvedere, contrapartea energetică a acestor broşuri se vede ca apa luminoasă, ca zapada sau gheața translucidă, ca focul şi fulgerul sau ca lumina strălucitoare de culoare argintie cu reflexe aurii. Activarea lor se face într-un mod cat se poate de simplu, adică prin citirea lor cu voce tare. Un suflet care citeşte o astfel de broşură din energie, parcă ar deschide un izvor energetic care creşte şi inundă sufletul cu esența lui. Dacă se află în locuința sa, esența acestei energii, umple spațiul acesteia şi impregnează membrii familiei sau vizitatorii. După citire, această energie dumnezeiască rămâne multe zile, şi fereşte cititorul, familia sa şi casa lui într-un mod minunat de multe rele. Din punctul nostru de vedere este bine ca fiecare suflet să aibă în locuința sa toate felurile de astfel de pastile energetice, adică de pastile de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină. O astfel de pastilă de energie este pastila de energie

de lumină. În limba pământeană se numeşte „acatistul catre Prea sfântul şi de viață făcătorul Duh”. Este o broşură de 32 de pagini şi este tipărită cu binecuvantarea preasfințitului părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului. În acest acatist este precizată sursa care curăță sufletul şi este identificată cu lumina lui Dumnezeu care este Duhul Sfânt. În acatist se specifică efectele energiei de lumină dumnezeieşti asupra sufletului care nu are lumină şi care a suferit atacuri energetice din partea părinților (păcatele parinților) în burta mamei, după naştere sau din partea semenilor. De asemeni se specifică reabilitarea sufletului lipsit de comunicarea în lumină cu gândul, cuvântul şi purtarea sa. Cităm astfel, câteva fraze din această minunată pastilă de lumină dumnezeiască, care asigură continuitatea puterilor sufletului de gând, cuvânt şi purtare afectate de întuneric.

ACATISTUL CĂTRE PREA SFÂNTUL DUH

Povățuire (pagina 1-2)

Acest acatist al Prea Sfântului Duh a fost tradus în limba română pentru prima dată în anul 1997 şi are o importanță deosebită pentru formarea personalității, pentru înțelepciunea noastră, pentru luminarea minții şi pentru reuşita la examenele vietii. Observăm la foarte multi copii, sau chiar la maturi, că nu pot ține minte nici cele mai elementare lucruri, nu pot învăța, nu pot avea o coerență în gândire, prin aceasta întâmpinând foarte multe greutăți în viață. Motivul poate fi datorită firii reduse a individului, datorită păcatelor părinților lui, dar poate fi şi datorită lipsei Duhului Sfânt, în viața şi în ființa sa. Această

lipsă a Duhului Sfânt în viaţa şi fiinţa noastră este datorată lipsei noastre de împărtăşire cu tainele bisericii. Tainele bisericii şi slujbele ce se fac de către preoţi sunt posesoarele acelor energii ale Duhului Sfânt. Sfântul Serafim din Sarov la întrebarea lu Motovilov „care este sensul vieţii omului pe pământ?" i-a raspuns acestuia: „Dobândirea Duhului Sfant". Sfinţii de aceea au devenit sfinţi, au intrat în percepţia reală a lucrurilor, deoarece au fost iluminaţi de Duhul Sfant pe care îl dobândiseră. A dobândi Duhul Sfânt în viaţa noastră, înseamnă a dobândi totul. Prin duhul sfânt ne vine toată înţelepciunea şi luminarea desăvârşită a minţii noastre.

Icosul al treilea

„Vino la noi Prea înţeleptule, ziditor al lumii, vino cel ce eşti Mare în micuţa floare ca şi în luminătorii cerului. Vino, Felurime negrăită şi frumuseţe vesnică. Vino şi luminează întunecata netocmire a sufletului meu; vino şi ne arată pe noi zidire nouă în Hristos, vino, Mângâietorule, Duhule sfinte şi te sălăşluieşte în noi!".

Icosul al cincelea

„Nestricăciosule şi Neziditule, Veşnicule, Prea Înduratule Duh, Apărător al celor drepti, Curăţitorule al păcătoşilor, slobozeşte-ne de orice întinăciune, ca strălucirea luminii harului Tău să nu se strice întru noi, cei care Îţi cântăm".

Icosul al şaptelea

„Celui care huleşte împotriva Duhului Sfânt nu i se va ierta aceasta nici în veacul acesta, nici în veacul viitor" a spus

Domnul. Ascultând acest cuvânt străin, ne cutremurăm, ca nu cumva să fim judecați cu cei neascultători şi cu luptătorii împotriva lui Dumnezeu. Nu lăsa Duhule Sfinte, inima noastră să se plece spre cuvinte de vicleşug, întoarcere din schisme, eresuri şi necredință pe toți cei rătăciți, iar pe întâi născuții bisericii tale, învredniceşte-i să cânte în vecii vecilor Aleluia.

Icosul al şaptelea

„Vino şi surpă urzelile, tulburările şi spaimele duhurilor întunericului".

Condacul al optulea

„Mântuieşte-mă Cerescule Părinte. Săraci suntem, neputincioşi şi orbi şi goi duhovniceste. Dăruieşte-ne aurul tău cel curățit în foc cu veşmânt alb acoperă ruşinea noastră, vindecă ochii noştri cu alifia Ta. Coboară şi în vasele necurate ale sufletelor noastre, harul Prea Sfântului Tău Duh, Cel de viață făcător, învrednicindu-ne bucuriei celei de-a doua naşteri pe toți cei ce cântăm: Aleluia!"

În ciclul „Omul şi arta de a lumina” au apărut:

- „Ce este spiritul?”

- „Ce este duhul?”

- „Ce este sufletul?”

În curs de apariție:

- „Ce este trupul fizic?”

- „Ce este aura umană?”

- „Ce sunt plasele mesianice?”

- „Bolile nevăzute şi vindecarea lor”
    - bolile dinaintea naşterii
    - bolile din perioada naşterii
    - bolile din timpul vieții:
        La nivel de - spirit
        - duh
        - suflet
        - trup fizic
        - aură umană.

-